

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ **Verordening (EG) nr. 407/2002 van de Raad van 28 februari 2002 tot vaststelling van sommige uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EG) nr. 2725/2000 betreffende de instelling van „Eurodac” voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van de Overeenkomst van Dublin** 1
- ★ **Verordening (EG) nr. 408/2002 van de Raad van 28 februari 2002 tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op de invoer van bepaalde soorten zinkoxiden van oorsprong uit de Volksrepubliek China** 7
- Verordening (EG) nr. 409/2002 van de Commissie van 4 maart 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 15
- ★ **Verordening (EG) nr. 410/2002 van de Commissie van 27 februari 2002 tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen** 17
- ★ **Verordening (EG) nr. 411/2002 van de Commissie van 4 maart 2002 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad ten aanzien van de codes van de gecombineerde nomenclatuur voor bepaalde rijstproducten** 27
- Verordening (EG) nr. 412/2002 van de Commissie van 4 maart 2002 tot vaststelling van de communautaire producenten- en invoerprijzen voor anjers en rozen met het oog op de toepassing van de invoerregeling voor bepaalde producten van de bloementeelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook 28

Commissie

2002/185/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 12 juni 2001 betreffende staatssteun van Duitsland ten gunste van Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Duitsland ⁽¹⁾** (kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1549) 30

2002/186/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 10 oktober 2001 betreffende de door Duitsland ten uitvoer gelegde steunmaatregel ten gunste van Zeitzer Maschinen, Anlagen, Geräte ZEMAG GmbH ⁽¹⁾** (kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 2957) 44

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 407/2002 VAN DE RAAD

van 28 februari 2002

tot vaststelling van sommige uitvoeringsbepalingen voor Verordening (EG) nr. 2725/2000 betreffende de instelling van „Eurodac” voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van de Overeenkomst van Dublin

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Artikel 2

Gelet op Verordening (EG) nr. 2725/2000 van de Raad van 11 december 2000 betreffende de instelling van „Eurodac” voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van de Overeenkomst van Dublin (hierna „de Eurodac-verordening” te noemen) ⁽¹⁾, en met name op artikel 22, lid 1, daarvan,

Toezending

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Artikel 22, lid 1, van de Eurodac-verordening bepaalt dat de Raad de uitvoeringsbepalingen aanneemt die nodig zijn voor respectievelijk de vaststelling van de in artikel 4, lid 7, bedoelde procedure en de procedure voor het afschermen van de in artikel 12, lid 1, bedoelde gegevens, en het opstellen van de in artikel 12, lid 2, van de Eurodac-verordening bedoelde statistieken.
- (2) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het protocol betreffende de positie van Denemarken, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, neemt Denemarken niet deel aan de aanneming van deze verordening; de verordening is bijgevolg niet bindend voor, noch van toepassing op dat land,

1. De vingerafdrukken worden gedigitaliseerd en toegezonden in het in bijlage 1 genoemde gegevensformaat. Voorzover dat met het oog op de doeltreffende werking van de centrale eenheid noodzakelijk is, stelt de centrale eenheid de nodige technische voorschriften op voor toezendingen in dat gegevensformaat door de lidstaten aan de centrale eenheid en vice versa. De centrale eenheid zorgt ervoor dat de door de lidstaten toegezonden vingerafdrukgegevens in het geautomatiseerde vingerafdrukherkenningssysteem kunnen worden vergeleken.

2. De toezending van de gegevens overeenkomstig artikel 5, lid 1, van de Eurodac-verordening door de lidstaten geschiedt langs elektronische weg. Voorzover dat met het oog op de doeltreffende werking van de centrale eenheid noodzakelijk is, stelt de centrale eenheid technische voorschriften op die waarborgen dat gegevens naar behoren langs elektronische weg door de lidstaten aan de centrale eenheid en vice versa kunnen worden gezonden. Toezending van de gegevens op papier met gebruikmaking van het formulier in bijlage 2 of op andere gegevensdragers (diskettes, CD-rom of andere in de toekomst ontwikkelde en algemeen gebruikte gegevensdragers) mag alleen plaatsvinden in geval van langdurige technische storingen.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Definities

Voor de doeleinden van deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „centrale eenheid”: de in artikel 1, lid 2, onder a), van de Eurodac-verordening bedoelde eenheid,
- b) „gegevensbank”: de geautomatiseerde centrale gegevensbank bedoeld in artikel 1, lid 2, onder b), van de Eurodac-verordening,
- c) „vergelijking”: het controleren op overeenstemming van de in de gegevensbank opgeslagen vingerafdrukgegevens met die welke door een lidstaat zijn toegezonden.

3. Door middel van het referentienummer overeenkomstig artikel 5, lid 1, onder d), van de Eurodac-verordening moeten de gegevens ondubbelzinnig aan een persoon en aan de lidstaat die de gegevens toezendt kunnen worden gekoppeld. Voorts moet uit dat nummer kunnen worden opgemaakt of het gaat om een asielzoeker, dan wel om een persoon als bedoeld in artikel 8 of artikel 11 van de Eurodac-verordening. Het referentienummer begint met de kenletter(s) waarmee de lidstaat die de gegevens heeft toegezonden overeenkomstig de in bijlage 1 vermelde norm wordt aangeduid. Na de kenletter(s) volgt de identificatie van de persoonscategorie. Gegevens van asielzoekers worden aangeduid met „1”, van personen als bedoeld in artikel 8 van de Eurodac-verordening met „2” en van personen als bedoeld in artikel 11 van de Eurodac-verordening met „3”. De centrale eenheid stelt de nodige technische procedures voor de lidstaten op, zodat de centrale eenheid ondubbelzinnige gegevens ontvangt.

⁽¹⁾ PB L 316 van 15.12.2000, blz. 1.

4. De centrale eenheid bevestigt de ontvangst van de toegezonden gegevens zo spoedig mogelijk. De centrale eenheid stelt de nodige technische voorschriften op zodat de lidstaten de bevestiging van ontvangst op verzoek ontvangen.

Artikel 3

Uitvoering van de vergelijking en toezending van het resultaat

1. De lidstaten dragen er zorg voor dat de toegezonden vingerafdrukgegevens van zodanige kwaliteit zijn dat zij geschikt zijn voor vergelijkingen door het geautomatiseerde herkenningssysteem. Voorzover dat nodig is om te waarborgen dat bij de vergelijking door de centrale eenheid zeer nauwkeurige resultaten worden verkregen, bepaalt de centrale eenheid welke kwaliteit toegezonden vingerafdrukgegevens moeten hebben. De centrale eenheid controleert zo spoedig mogelijk de kwaliteit van de toegezonden vingerafdrukgegevens. Indien vingerafdrukgegevens niet geschikt zijn voor vergelijkingen door het geautomatiseerde vingerafdrukherkenningssysteem, verzoekt de centrale eenheid de lidstaat zo spoedig mogelijk om toezending van kwalitatief geschikte vingerafdrukgegevens.

2. De centrale eenheid verricht de vergelijkingen in de volgorde van ontvangst van de verzoeken. Ieder verzoek moet binnen 24 uur afgehandeld zijn. Een lidstaat kan bij verzoeken om vergelijking die langs elektronische weg toegezonden zijn, om redenen van nationaal recht verlangen dat bijzonder dringende vergelijkingen binnen een uur worden verricht. Indien die behandelingstermijnen door omstandigheden die buiten de verantwoordelijkheid van de centrale eenheid vallen niet kunnen worden aangehouden, dan behandelt de centrale eenheid het verzoek als eerste zodra die redenen zijn weggevallen. Voorzover dat voor de doeltreffende werking van de centrale eenheid noodzakelijk is, stelt de centrale eenheid in die gevallen criteria op om ervoor te zorgen dat verzoeken met voorrang behandeld worden.

3. Voorzover dat voor de doeltreffende werking van de centrale eenheid noodzakelijk is, stelt de centrale eenheid operationele procedures op voor de verwerking van ontvangen gegevens en voor de toezending van de resultaten van vergelijkingen.

Artikel 4

Communicatie tussen de lidstaten en de centrale eenheid

Voor de toezending van gegevens door de lidstaten aan de centrale eenheid en vice versa wordt gebruik gemaakt van de algemene IDA-diensten bedoeld in Besluit nr. 1719/1999/EG

van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 1999 betreffende een reeks richtsnoeren, met inbegrip van de vaststelling van projecten van gemeenschappelijk belang, voor trans-Europese netten voor elektronische gegevensuitwisseling tussen overheidsdiensten (IDA) ⁽¹⁾. Voorzover dat voor de doeltreffende werking van de centrale eenheid noodzakelijk is, stelt de centrale eenheid de nodige technische procedures op voor het gebruik van algemene IDA-diensten.

Artikel 5

Overige taken van de centrale eenheid

1. De centrale eenheid houdt de gegevens over asielzoekers in de gegevensbank met geschikte technische middelen gescheiden van de gegevens over de in artikel 8 van de Eurodac-verdordening aangeduide personen.

2. Op grond van een mededeling van een lidstaat geeft de centrale eenheid een geschikt herkenningsteken aan de gegevens over personen die als vluchteling zijn erkend en toegelaten, en houdt zij die gegevens met geschikte technische middelen gescheiden van de overige gegevens in de gegevensbank. Indien een besluit is genomen overeenkomstig artikel 12, lid 2, onder a), van de Eurodac-verordening, is de eerste zin niet meer van toepassing. De centrale eenheid verwijdert de herkenningstekens en heft de scheiding van de gegevens op.

3. De centrale eenheid stelt vier jaar en zes maanden na de aanvang van de werkzaamheden van Eurodac een statistiek op, waaruit het volgende kan worden afgelezen:

a) het aantal asielzoekers dat na erkenning en toelating als vluchteling in een lidstaat nogmaals een asielverzoek heeft ingediend in een andere lidstaat;

b) het aantal asielzoekers dat in meer dan één lidstaat als vluchteling is erkend en toegelaten;

c) de lidstaten waarin vluchtelingen nogmaals een asielverzoek hebben ingediend, waarbij

— voor elke lidstaat het aantal asielzoekers wordt vermeld dat wel de vluchtelingenstatus in die staat heeft, maar toch in een andere lidstaat een asielverzoek heeft ingediend, alsmede hun aantal voor elk van deze laatste lidstaten;

— voor elke lidstaat het aantal asielzoekers wordt vermeld waaraan in een andere lidstaat reeds de vluchtelingenstatus is toegekend, alsmede hun aantal voor elke van deze laatste lidstaten.

4. De centrale eenheid zorgt ervoor dat vergelijkingen op verzoek van een lidstaat overeenkomstig artikel 4, lid 4, van de Eurodac-verordening ook betrekking kunnen hebben op de gegevens die deze lidstaat zelf eerder heeft toegezonden.

⁽¹⁾ PB L 203 van 3.8.1999, blz. 1.

*Artikel 6***Inwerkingtreding**

1. Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.
2. De Raad evalueert de toepassing van deze verordening binnen vier jaar na de aanvang van de werkzaamheden van Eurodac.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Brussel, 28 februari 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

A. ACEBES PANIAGUA

*BIJLAGE I***Gegevensformaat voor de uitwisseling van vingerafdrukken**

Het gegevensformaat voor de uitwisseling van vingerafdrukken is:

ANSI/NIST— CSL 1 1993

en alle toekomstige aanpassingen van die norm.

Norm voor de kenletters van de lidstaten

De volgende ISO-norm is van toepassing:

ISO 3166 — code met 2 letters

BIJLAGE II

Eurodac - Vingerafdrukformulier

1.	Referentienummer	
2.	Plaats waar het asielverzoek is ingediend of plaats waar de vreemdeling is staande gehouden	
3.	Datum waarop het asielverzoek is ingediend of datum waarop de vreemdeling is staande gehouden	
4.	Geslacht	
5.	Datum waarop de vingerafdrukken zijn genomen	
6.	Datum waarop de gegevens aan de centrale eenheid zijn gestuurd	

105 mm vanaf bovenkant formulier

155 mm vanaf bovenkant formulier

205 mm vanaf bovenkant formulier

GEROLDE AFDRUKKEN

1. Rechterduim		2. Rechterwijsvinger		3. Rechtermiddelvinger		4. Rechterringvinger		5. Rechterpink	
50 mm		40 mm		40 mm		40 mm		40 mm	
40 mm								40 mm	
6. Linkerduim		7. Linkerwijsvinger		8. Linkermiddelvinger		9. Linkerringvinger		10. Linkerpink	
40 mm									

PLATTE AFDRUKKEN

LINKERHAND Vier vingers tegelijkertijd afgedrukt	TWEDE DUIMEN Afdrukken tegelijk genomen		RECHTERHAND Vier vingers tegelijkertijd afgedrukt
	LINKS	RECHTS	
	30 mm	30 mm	
75 mm	65 mm	75 mm	
65 mm			

VERORDENING (EG) Nr. 408/2002 VAN DE RAAD

van 28 februari 2002

tot instelling van een definitief antidumpingrecht en tot definitieve inning van het voorlopige recht op de invoer van bepaalde soorten zinkoxiden van oorsprong uit de Volksrepubliek China

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 384/96 van de Raad van 22 december 1995 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 9,

Gezien het voorstel dat de Commissie heeft ingediend na overleg met het Raadgevend Comité,

Overwegende hetgeen volgt:

A. VOORLOPIGE MAATREGELEN

(1) De Commissie heeft bij Verordening (EG) nr. 1827/2001⁽²⁾ („de voorlopige verordening”) een voorlopig antidumpingrecht ingesteld op de invoer van bepaalde soorten zinkoxiden van oorsprong uit de Volksrepubliek China.

(2) Er zij op gewezen dat er naast de controlebezoeken ten kantore van de producenten/exporteurs in de Volksrepubliek China, zoals in overweging 7 van de voorlopige verordening is vermeld, tevens controlebezoeken zijn verricht ten kantore van een aantal gelieerde ondernemingen die de verkoop van de uitvoer verzorgen, namelijk:

Guangxi Liuzhou Nonferrous Metals Smelting Import & Export Co. Ltd, Liuzhou,

Rickeed Industries Ltd, Hong Kong,

Yinli Import and Export Co. Ltd, Liuzhou,

alsook ten kantore van een gelieerde binnenlandse onderneming:

Gredmann Guangzhou Ltd, Guangzhou.

B. VERVOLG VAN DE PROCEDURE

(3) Na de bekendmaking van de voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan tot de instelling van voorlopige antidumpingmaatregelen was besloten, hebben enkele belanghebbende partijen schriftelijk opmerkingen doen toekomen. Overeenkomstig artikel 20, lid 1, van Verordening (EG) nr. 384/96 („de basisverordening”) zijn alle belanghebbende partijen die verzocht hebben te worden gehoord, in de gelegenheid gesteld om door de Commissie te worden gehoord.

(4) De Commissie is verder gegaan met het verzamelen en verifiëren van alle informatie die zij voor haar definitieve bevindingen noodzakelijk achtte.

(5) Alle partijen zijn in kennis gesteld van de essentiële feiten en overwegingen op grond waarvan werd overwogen de instelling van definitieve antidumpingrechten en de definitieve inning van de uit hoofde van het voorlopige recht als zekerheid gestelde bedragen, aan te bevelen. Voorts werd een termijn vastgesteld waarbinnen de belanghebbenden hiertegen bezwaar konden indienen.

(6) De mondelinge en schriftelijke opmerkingen van de partijen werden in overweging genomen en zo nodig werden de bevindingen dienovereenkomstig aangepast.

(7) Na de herziening van de voorlopige bevindingen op basis van de nadien verzamelde informatie, wordt geconcludeerd dat de belangrijkste bevindingen, zoals uiteengezet in de voorlopige verordening, blijven gelden.

C. PRODUCT EN SOORTGELIJK PRODUCT**1. Product**

(8) Na de bekendmaking van de voorlopige verordening heeft een aantal belanghebbende partijen aangevoerd dat de definitie van het betrokken product niet juist was. Zij stelden dat er op de markt verschillende kwaliteitssoorten van zinkoxiden bestaan, die verschillende eigenschappen en toepassingen hebben naar gelang van hun zuiverheid. Deze diverse kwaliteiten van zinkoxide konden bijgevolg niet als een homogeen product worden aangemerkt. Voorts betoogden zij dat de diverse kwaliteiten onvoldoende uitwisselbaar waren. Immers, waar algemeen aanvaard is dat kwaliteiten met een hogere zuiverheidsgraad theoretisch gesproken in alle toepassingen kunnen worden aangewend, geldt dit niet voor kwaliteiten met een lagere zuiverheidsgraad vanwege de hoeveelheid onzuiverheden die zij bevatten.

(9) Dat er slechts sprake zou zijn van uitwisselbaarheid in één richting door het verschil in zuiverheid tussen bepaalde kwaliteiten, wordt op zichzelf niet beschouwd als voldoende bewijs voor de stelling dat deze kwaliteiten verschillende producten vormen die als zodanig afzonderlijk moeten worden behandeld voor dit onderzoek. In tegendeel, het feit dat kwaliteiten met een hoge zuiverheidsgraad in de diverse toepassingen van zinkoxide kunnen worden gebruikt, toont aan dat alle kwaliteiten als één product kunnen worden aangemerkt. Indien bepaalde afnemers een hoger onzuiverheidsgehalte accepteren, is dat doorgaans uit prijsoverwegingen.

⁽¹⁾ PB L 56 van 6.3.1996, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2238/2000 (PB L 257 van 11.10.2000, blz. 2).

⁽²⁾ PB L 248 van 18.9.2001, blz. 17.

- (10) De argumenten van de belanghebbenden zijn derhalve volstrekt ontoereikend om de eerdere bevindingen, zoals die in overweging 11 van de voorlopige verordening zijn uiteengezet en waarin wordt geconcludeerd dat alle kwaliteiten van het product als één enkel product moeten worden aangemerkt, te wijzigen.
- (11) De bevindingen inzake het betrokken product, zoals die in de overwegingen 9 tot 11 van de voorlopige verordening zijn uiteengezet, worden bevestigd.

2. Soortgelijk product

- (12) Een aantal belanghebbenden betoogde dat de producenten van zinkoxide in de Gemeenschap en in de Volksrepubliek China verschillende productiemethoden hanteerden, wat voor het in de Volksrepubliek China geproduceerde zinkoxide aanmerkelijke kostenvoordelen opleverde op het gebied van grondstof- en andere kosten. Zij voerden aan dat de Chinese producenten hoofdzakelijk de „directe” of Amerikaanse methode toepasten, terwijl de communautaire producenten bijna uitsluitend de „indirecte” of Franse methode gebruikten. De directe methode wordt zo genoemd omdat bij dat procédé het zinkoxide rechtstreeks uit geoxideerde zinkgrondstoffen wordt gewonnen. Deze grondstoffen zouden goedkoper zijn dan het geraffineerde zinkmetaal en andere zinkresiduen die bij de indirecte methode worden gebruikt.
- (13) Om te beginnen wordt de kwestie van de verschillende productiemethoden in dit onderzoek niet als relevant beschouwd, omdat bij beide methoden de geproduceerde zinkoxiden dezelfde chemische basiskennmerken (ZnO) en -eigenschappen hebben. Voorts wordt een aanzienlijk deel van de verkoop van de communautaire bedrijfstak ook via de directe methode gewonnen en is bij het onderzoek met de kosten van beide methoden rekening gehouden.
- (14) Er zijn de Commissie geen nieuwe elementen voorgelegd die er haar toe hebben gebracht de conclusies die zij in het voorlopige stadium heeft getrokken, namelijk dat het door de communautaire bedrijfstak vervaardigde en verkochte zinkoxide en het in de Volksrepubliek China vervaardigde en naar de Gemeenschap uitgevoerde zinkoxide soortgelijk producten vormen, te wijzigen.
- (15) De voorlopige bevindingen inzake het soortgelijk product, zoals die in de overwegingen 12 tot 14 van de voorlopige verordening zijn uiteengezet, worden bevestigd.

D. DUMPING

1. Marktgericht bedrijf

- (16) Enkele Chinese producenten betoogden dat de Commissie niet consequent handelde door eerst de status van marktgericht bedrijf toe te kennen (overweging 18 van de voorlopige verordening) en vervolgens de prijzen die de betrokken ondernemingen voor de grondstof zink betalen, niet te willen gebruiken (overweging 47 van de voorlopige verordening). Zij meenden dat de Commissie de status van marktgericht bedrijf niet had mogen toekennen als zij van oordeel was dat de prijzen voor de grondstof zink, de belangrijkste kostenfactor, niet de marktvoorwaarden weergaven in de zin van artikel 2, lid 7, onder c), van de basisverordening.

- (17) Bij het tweede en grondigere onderzoek ter plaatse, dat plaatsvond nadat de antwoorden van de exporteurs op de vragenlijst waren geverifieerd en de status van marktgericht bedrijf was toegekend, stelde de Commissie vast dat bepaalde kostenfactoren, namelijk de prijzen die waren betaald voor de grondstof zink, onbetrouwbaar waren. Zij corrigeerde derhalve de kosten in overeenstemming met de zinknoteringen op de London Metal Exchange („LME”). Het is gebruikelijk dat de kosten worden gecorrigeerd als blijkt dat zij niet nauwkeurig, betrouwbaar of in overeenstemming zijn met de normale marktvoorwaarden. Dit argument wordt derhalve afgewezen en de bevindingen in de overwegingen 15 tot 24 van de voorlopige verordening worden bevestigd.

2. Individuele behandeling

- (18) Aangezien er ten aanzien van dit punt geen opmerkingen werden ontvangen, worden de voorlopige bevindingen, zoals die in de overwegingen 25 tot 27 van de voorlopige verordening zijn uiteengezet, bevestigd.

3. Normale waarde

Vaststelling van de normale waarde voor de producenten/exporteurs die niet als marktgericht bedrijf worden beschouwd

Keuze van het referentieland

- (19) De afnemers van zinkoxide in de Gemeenschap waren het niet eens met de keuze van de Verenigde Staten van Amerika (USA) als een geschikt referentieland voor de vaststelling van de normale waarde, omdat de kosten in de Volksrepubliek China en in de USA verschillend zouden zijn. Deze kwestie is reeds grondig aan bod gekomen in de overwegingen 28 tot 36 van de voorlopige verordening en de gedane keuze wordt bevestigd.
- (20) Aangezien er ten aanzien van dit punt geen nieuwe opmerkingen werden ontvangen, worden de voorlopige bevindingen, zoals die in de overwegingen 37 tot 39 van de voorlopige verordening zijn uiteengezet, bevestigd.

Vaststelling van de normale waarde voor producenten/exporteurs die als marktgericht bedrijf worden beschouwd

- (21) De „afnemers” en enkele Chinese producenten stelden dat de Chinese prijzen voor de grondstof zink op de Chinese markt werden bepaald en dat zij derhalve moesten worden gebruikt zonder correcties op basis van de LME-noteringen voor zink. Zoals in de overwegingen 46 en 47 van de voorlopige verordening werd uiteengezet, zijn de prijzen voor vraag en aanbod van zink of zinkgerelateerde producten in landen met een marktconomie, overal ter wereld, gebaseerd op de zinknoteringen op de LME. Voorts zij erop gewezen dat Chinese ondernemingen, zoals iedere andere marktdeelnemer, de LME als referentie gebruiken wanneer zij zinkconcentreert op de internationale markt aan- of verkopen. Met het oog op de betrouwbaarheid van de kosten dienden de Chinese prijzen voor zinkgrondstoffen te worden gecorrigeerd, omdat zij niet ten volle rekening hielden met de zinknoteringen op de LME. De argumenten moeten derhalve worden afgewezen en de methode die werd gebruikt voor de correctie van de prijzen voor de grondstof zink op basis van de zinknoteringen op de LME, wordt bevestigd.

- (22) Na de bekendmaking van de voorlopige verordening vroeg één van de Chinese producenten dat de bovengenoemde prijscorrectie voor de grondstof zink zou worden toegepast op de prijs van zinkconcentraten in plaats van op die van roostgoed, omdat zijn productieproces met zinkconcentraten begon. Deze kwestie werd opnieuw onderzocht en er werd vastgesteld dat de betrokken producent inderdaad zinkconcentraten aankocht, maar de verwerking ervan in het daaropvolgende productiestadium, d.w.z. de winning van roostgoed uit zinkconcentraten, aan een derde partij uitbesteedde. Het onderzoek toonde ook aan dat bij ten minste een gedeelte van de productie van de betrokken onderneming roostgoed werd gebruikt dat op de Chinese markt was aangekocht, waarop de bovenbeschreven correctie moest worden toegepast. Aangezien het de bedoeling was een marktwaarde voor de grondstoffen vast te stellen, en aangezien het eigen productieproces van de betrokken onderneming in feite met roostgoed begon, kon dit verzoek niet worden aanvaard en diende de methode die in de voorlopige verordening was beschreven, te worden bevestigd.
- (23) Een andere Chinese producent betoogde dat er bij de berekening van zijn normale waarde een verkeerd cijfer was gebruikt voor de verkoop-, administratie- en algemene kosten („VAA-kosten”) en legde gegevens voor om dit te staven. Zijn claim bleek gerechtvaardigd te zijn en de cijfers werden dienovereenkomstig gecorrigeerd.
- (24) Eén onderneming betoogde dat de VAA-kosten voor de binnenlandse verkoop van alle producten moesten worden gebruikt in plaats van alleen maar de VAA-kosten voor de binnenlandse verkoop van het betrokken product. Dit argument kon niet worden aanvaard. Via de berekening van een normale waarde wordt immers beoogd een vervangcijfer samen te stellen voor de binnenlandse prijs van het soortgelijk product. De bij deze berekening gehanteerde VAA-kosten moeten derhalve betrekking hebben op de productie en verkoop van het soortgelijk product op de binnenlandse markt van het land van oorsprong, zoals bepaald in artikel 2, lid 6, van de basisverordening. De claim van de onderneming diende bijgevolg te worden afgewezen en de voorlopige bevindingen worden bevestigd.
- (25) De Chinese producenten die de status van marktgericht bedrijf hadden verworven, betoogden dat de winst uit de verkoop van bijproducten bij de vervaardiging van roostgoed en/of zinkoxide van de productiekosten van zinkoxide moest worden afgetrokken. Uit het onderzoek bleek echter dat de ondernemingen bijproducten apart in hun boekhouding voerden. De winst op deze bijproducten varieerde sterk in de tijd en was als buitengewone baten apart in hun boekhouding ingeschreven. De ondernemingen hebben opbrengsten uit de verkoop van bijproducten nooit beschouwd als een post ter ondersteuning van de kosten van zinkoxide. Bij de vaststelling van de voorlopige bevindingen werd dezelfde redenering gevolgd. Dit argument werd dan ook afgewezen en de voorlopige bevindingen worden bevestigd.
- (26) Voorts betoogden deze ondernemingen dat de Commissie voor de bepaling van het winstniveau in het kader van de berekende normale waarde van de winst van de communautaire producenten moest uitgaan in plaats van de winst van de producent in het referentieland. Artikel 2, lid 7, onder a), van de basisverordening bepaalt dat de normale waarde wordt vastgesteld op basis van de prijs of de door berekening vastgestelde waarde in een derde land met een marktconomie, in dit geval de USA. Andere methoden om de normale waarde vast te stellen, worden alleen in overweging genomen als de relevante gegevens uit het referentieland niet beschikbaar zijn. Het is derhalve niet toegelaten de winstmarge van de communautaire producenten te gebruiken.
- (27) Eén Chinese producent betoogde dat in zijn VAA-kosten voor de binnenlandse verkoop ook rechtstreekse verkoopkosten die uitsluitend op de uitvoer betrekking hadden, waren begrepen. Deze claim werd met cijfermateriaal onderbouwd en bleek gerechtvaardigd te zijn. De berekeningen werden dienovereenkomstig aangepast.
- (28) De bevindingen die zijn gedaan met behulp van de methode, zoals beschreven in de overwegingen 40 tot 47 van de voorlopige verordening, worden bevestigd.

4. Uitvoerprijs

- (29) Eén Chinese producent betoogde dat bij de berekening van de uitvoerprijzen bepaalde kosten tweemaal waren afgetrokken. Dit bleek inderdaad te kloppen en de berekening werd dienovereenkomstig aangepast.
- (30) Aangezien er ten aanzien van dit punt geen andere opmerkingen werden ontvangen, worden de voorlopige bevindingen, zoals die in overweging 48 van de voorlopige verordening zijn uiteengezet, bevestigd.

5. Vergelijking

- (31) Aangezien er ten aanzien van dit punt geen opmerkingen werden ontvangen, worden de voorlopige bevindingen, zoals die in de overwegingen 49 en 50 van de voorlopige verordening zijn uiteengezet, bevestigd.

6. Dumpingmarge

Voor de medewerkende producenten/exporteurs die als marktgericht bedrijf worden beschouwd en recht hebben op individuele behandeling

- (32) Eén Chinese producent betoogde dat de berekening van de dumping in zijn geval moest worden gebaseerd op de verkoop en/of de kosten van de door hemzelf vervaardigde producten, zowel voor de normale waarde als voor de uitvoer, en dat de hoeveelheid van andere producenten gekochte zinkoxide niet mocht worden meegenomen in de kostenberekeningen. Er werd een nader onderzoek ingesteld en de transacties in kwestie konden worden geïsoleerd. De claim werd daarop aanvaard en er werd een nieuwe berekening gemaakt die uitsluitend was gebaseerd op de verkoop en/of de kosten van het door de onderneming zelf vervaardigde zinkoxide.

- (33) De definitieve gewogen gemiddelde dumpingmarges voor het door de onderstaande fabrikanten vervaardigde product bedragen, uitgedrukt als een percentage van de cif-prijs Gemeenschap, vóór inkleding:

Liuzhou Nonferrous Metals Smelting Co. Ltd	6,9 %
Liuzhou Fuxin Chemical Industry Co. Ltd	11,0 %
Gredmann Guigang Chemical Ltd	19,3 %
Liuzhou Longcheng Chemical General Plant	64,5 %

Voor alle overige producenten/exporteurs

- (34) Het dumpingniveau, zoals voorlopig vastgesteld op 69,8 % van de cif-prijs grens Gemeenschap, wordt bevestigd.

E. COMMUNAUTAIRE BEDRIJFSTAK

- (35) Een aantal partijen stelde dat uit overweging 57 van de voorlopige verordening naar voren kwam dat 15 van de 21 producenten van zinkoxide in de Gemeenschap geen medewerking hadden verleend aan het onderzoek. Zij meenden dan ook dat de klacht niet voldeed aan de in artikel 5, lid 4, van de basisverordening gestelde voorwaarden. Er zij echter op gewezen dat de zes producenten die wel hun medewerking verleenden, een groot deel van het tijdens het onderzoekstijdvak (lopende van 1 januari tot 31 december 2000 (OT)) vervaardigde zinkoxide in de Gemeenschap voor hun rekening namen, in dit geval namelijk meer dan 75 % van de productie van de 21 bekende ondernemingen, waardoor aan de voorwaarden van artikel 5, lid 4, werd voldaan. Aangezien er geen nieuwe informatie werd voorgelegd met betrekking tot de definitie van de communautaire bedrijfstak, worden de bevindingen, zoals die in de overwegingen 57 tot 59 van de voorlopige verordening zijn uiteengezet, bevestigd.

F. SCHADE

1. Ter inleiding

- (36) Aangezien er geen bezwaar is geuit tegen de voor de vaststelling van het niveau van de invoer van het betrokken product in de Gemeenschap gebruikte methode, zoals uiteengezet in overweging 60 van de voorlopige verordening, en de voor de vaststelling van het communautaire verbruik van zinkoxide (overwegingen 62 en 63) gevolgde werkwijze, worden beide bevestigd.

2. Situatie van de communautaire bedrijfstak

- (37) Overeenkomstig artikel 3, lid 5, van de basisverordening omvatte het onderzoek naar de gevolgen van de invoer met dumping voor de communautaire bedrijfstak een evaluatie van alle relevante factoren en indicatoren die gevolgen hebben voor de situatie van deze bedrijfstak.
- (38) Sommige partijen betwistten de conclusies van de Commissie inzake schade. Zij betoogden dat bepaalde gegevens met betrekking tot het rendement van de communautaire bedrijfstak, zoals productie, productiecapaciteit en benuttingsgraad, die waren opgenomen in de niet-vertrouwelijke versie van de klacht en de antwoorden op de vragenlijsten van de Commissie, een stijgende tendens toonden ofwel op hetzelfde niveau bleven. Eén belanghebbende partij stelde ook dat de bevindingen van de Commissie verkeerd waren, omdat de in overweging 82 van de voorlopige verordening gebruikte gegevens inzake cashflow onvolledig waren. Deze belanghebbende partijen wezen er ook op dat een aantal van de moederondernemingen van de maatschappijen die samen de communautaire bedrijfstak vormen, tijdens het OT omvangrijke winsten hadden geboekt en dat de communautaire bedrijfstak aldus geen aanmerkelijke schade had geleden in de zin van artikel 3 van de basisverordening.
- (39) Deze argumenten konden niet worden aanvaard. Om te beginnen gingen deze belanghebbende partijen uit van gedeeltelijke informatie over slechts bepaalde leden van de communautaire bedrijfstak. Zij hielden geen rekening met de resultaten van het onderzoek van de Commissie die in de overwegingen 72 tot 89 van de voorlopige verordening zijn uiteengezet en de algemene situatie van de communautaire bedrijfstak beschrijven. Tevens zij eraan herinnerd dat het lopende onderzoek zich beperkt tot het betrokken product zoals gedefinieerd in overweging 9 van de voorlopige verordening. Het is juist dat de moederondernemingen van bepaalde leden van de communautaire bedrijfstak gedurende het OT winst hebben geboekt, maar de winstgevendheid van hun zinkoxideactiviteiten in de Gemeenschap over deze periode was per saldo negatief, zoals blijkt uit overweging 77 van de voorlopige verordening.

- (40) Wat de cashflowgegevens in overweging 82 van de voorlopige verordening betreft, wordt erkend dat sommige maatschappijen die deel uitmaken van de communautaire bedrijfstak, geen gedetailleerde informatie konden verstrekken over hun zinkoxideactiviteiten. De maatschappijen die dat echter wel konden en op wier gecontroleerde informatie de Commissie haar voorlopige bevindingen baseerde, vertegenwoordigden meer dan 80 % van de productie van de communautaire bedrijfstak in het OT. De gecontroleerde gegevens werden daarom als representatief beschouwd voor de situatie van de communautaire bedrijfstak als geheel.

3. Ontwikkelingen voor en na het OT

G. OORZAKELIJK VERBAND

- (41) Een aantal belanghebbenden, met name afnemers van het betrokken product, heeft de Commissie verzocht om de tijdhorizon van haar analyse te verruimen en rekening te houden met ontwikkelingen die hebben plaatsgevonden zowel vóór de aanvang van de analyseperiode (1 januari 1996 tot 31 december 2000) als ná de afloop van het OT. Zij voerden aan dat de jaren 1993, 1994 en 1995 in de analyse moesten worden meegenomen om de markt beter te kunnen beoordelen. Zij betoogden ook dat de communautaire producenten gebruikmaakten van dalende prijzen voor zinkmetaal na het OT om hun marges te verhogen en dat er dus geen reden was om maatregelen in te stellen.
- (42) Er zij aan herinnerd dat in artikel 6, lid 1, van de basisverordening is bepaald dat informatie die betrekking heeft op een na het OT volgende periode normaal niet in aanmerking wordt genomen. De door de belanghebbenden verstrekte informatie over ontwikkelingen ná het OT, die hoofdzakelijk bestond uit verwijzingen naar de daling van de zinknotering op de LME, bracht geen elementen aan op grond waarvan de bevindingen van het onderzoek hun geldigheid verloren. Bij het onderzoek was immers vastgesteld dat onder normale marktomstandigheden de prijzen op de zinkoxidemarkt de ontwikkeling van de grondstofprijzen en doorgaans de LME-zinknoteringen volgden. Schommelingen in de prijzen en kosten in de zinkoxidebranche waren dus gerelateerd aan de LME-notering en de ontwikkelingen na het OT waren slechts een uiting van het normale functioneren van de markt; er was dus geen sprake van structurele wijzigingen in de markt waardoor de gegevens met betrekking tot het OT volstrekt ongeschikt werden om er conclusies uit te trekken. Het verzoek om rekening te houden met ontwikkelingen na het OT, wordt derhalve afgewezen.
- (43) Evenzo zij eraan herinnerd dat de bevindingen inzake schade zijn gebaseerd op informatie met betrekking tot het OT. De presentatie van gegevens die op eerdere jaren betrekking hebben, strekt ertoe een beter inzicht te verschaffen in het OT en dit in een context te plaatsen door op tendensen te wijzen. De presentatie van gegevens met betrekking tot de vier jaren voorafgaande aan het OT (1996-1999) wordt hiervoor toereikend geacht. Het verzoek om de tijdhorizon van de analyseperiode uit te breiden met de jaren 1993, 1994 en 1995 wordt derhalve afgewezen.

4. Conclusie inzake schade

- (44) Aangezien er geen andere opmerkingen werden ontvangen ten aanzien van de door de communautaire bedrijfstak geleden schade, wordt de conclusie dat hij aanmerkelijke schade heeft geleden in de zin van artikel 3 van de basisverordening, zoals toegelicht in de overwegingen 72 tot 89 van de voorlopige verordening, bevestigd.

1. Algemene opmerkingen in verband met de conclusies van de Commissie inzake oorzakelijk verband

- (45) Eén belanghebbende stelde dat de schade die de communautaire bedrijfstak beweerde te hebben geleden, het gevolg was van andere factoren dan de betrokken invoer, zonder deze factoren evenwel te specificeren. Ondanks de invoer met dumping zou de communautaire bedrijfstak tijdens de analyseperiode immers haar productieniveau op peil hebben kunnen houden en haar prijzen hebben kunnen verhogen. Een andere belanghebbende betoogde voorts dat er in de voorlopige verordening niet behoorlijk rekening werd gehouden met de ontwaarding van de euro ten opzichte van de US-dollar in de tweede helft van de analyseperiode en dat niet zozeer de invoer uit de Volksrepubliek China als wel dit feit verantwoordelijk was voor de schade die de communautaire bedrijfstak had geleden.
- (46) Aangezien de eerste belanghebbende geen andere factoren noemde die volgens hem de door de communautaire bedrijfstak geleden schade konden verklaren, voegde zijn claim niets nieuws aan het onderzoek toe; deze moet derhalve worden afgewezen.
- (47) Wat de ontwaarding van de euro ten opzichte van de dollar betreft, een kwestie die door de andere belanghebbende wordt genoemd, werd in overweging 61 van de voorlopige verordening aanvaard dat dit de prijsstijging van de grondstof zink mogelijkwerijs nog had versterkt. Dit zou de financiële resultaten van bepaalde communautaire producenten negatief kunnen hebben beïnvloed, omdat de notering op de LME in dollars gebeurt terwijl het gros van hun verkoop in euro wordt afgewikkeld. Er zij echter aan herinnerd dat op datzelfde ogenblik de communautaire bedrijfstak zijn verkoopprijzen — tot op zekere hoogte — heeft kunnen verhogen om rekening te houden met de gestegen productiekosten. Dat in deze prijsverhoging de gestegen kostprijs van zink, zoals die op de LME genoteerd stond, niet volledig werd meegenomen, wijst op het prijsdrukkende effect dat de invoer met dumping op de verkoopprijzen van de communautaire bedrijfstak tijdens het OT had. Zo werd vastgesteld dat tijdens het OT de omvang van de invoer uit de Volksrepubliek China naar recordhoogten is gestegen en een marktaandeel van 18,4 % heeft bereikt, doordat de prijzen van de communautaire bedrijfstak sterk werden onderboden. Verder bleek de invoer uit andere derde landen tijdens de analyseperiode te zijn teruggelopen tot een marktaandeel van 7,3 % tijdens het OT. Het is niet onredelijk hieruit te concluderen dat de communautaire bedrijfstak, indien er geen invoer met dumping had plaatsgevonden, de gestegen kosten helemaal, of nagevoeg helemaal, had kunnen doorberekenen. Het argument dat de invoer met dumping niet verantwoordelijk was voor de schade die de communautaire bedrijfstak heeft geleden, wordt daarom afgewezen.

(48) In het licht van de bovenstaande overwegingen en bij ontstentenis van andere geldige argumenten met betrekking tot de mogelijke oorzaak van de door de communautaire bedrijfstak geleden schade wordt bevestigd dat de invoer met dumping van zinkoxide uit de Volksrepubliek China schade heeft berokkend aan de communautaire bedrijfstak.

H. BELANG VAN DE GEMEENSCHAP

(49) Na de bekendmaking van de voorlopige verordening heeft de Commissie een groot aantal brieven met een identieke strekking ontvangen van afnemers van zinkoxide uit de Spaanse keramische tegelindustrie, hoofdzakelijk fabrikanten van email, glazuren en vernissen en producenten van keramische tegels. Velen van hen hadden zich niet eerder bij de Commissie gemeld of aan het onderzoek meegewerkt; anderzijds is het wel zo dat hun respectieve beroepsorganisaties opmerkingen hebben ingediend.

(50) Deze afnemers stelden een reeks punten aan de orde in verband met de definitie van het betrokken product, de keuze van het referentieland en de financiële resultaten van de communautaire bedrijfstak, waarop hierboven reeds is ingegaan.

(51) Hun opmerkingen over het onderzoek die betrekking hadden op het belang van de Gemeenschap, kunnen in twee hoofdpunten worden samengevat. Het eerste punt betreft het verlies aan concurrentievermogen ten gevolge van het negatieve effect van een hogere kostprijs van zinkoxide op de financiële resultaten, en de gevolgen voor verdere investeringen in de vervaardiging van glazuren en keramische tegels in de Gemeenschap. Het tweede punt betreft de manier waarop de Commissie de belangen van de verschillende belanghebbenden heeft afgewogen bij haar beoordeling van het belang van de Gemeenschap als geheel. Zij betoogden dat de Commissie te sterk de nadruk had gelegd op het relatief beperkte banenverlies in de communautaire bedrijfstak tijdens de analyseperiode en dat zij de duizenden banen die in dezelfde periode in de keramische industrie waren gecreëerd, over het hoofd had gezien. Deze beweringen werden echter niet met bewijsmateriaal gestaafd.

(52) De opmerkingen die van deze belanghebbende partijen werden ontvangen, zowel na de bekendmaking van de voorlopige verordening als na de mededeling van de voornaamste feiten en overwegingen op grond waarvan de instelling van definitieve antidumpingrechten werd voorgesteld, brachten geen nieuw feiten- of bewijsmateriaal aan dat voordien nog niet in overweging was genomen. De conclusie dat er geen dwingende redenen bestaan om geen maatregelen in te stellen, zoals uiteengezet in overweging 151 van de voorlopige verordening, wordt derhalve bevestigd.

I. ANTIDUMPINGMAATREGELEN

1. Niveau waarop de schade wordt tenietgedaan

(53) Een aantal belanghebbenden betoogde dat de Commissie geen billijke prijsvergelijking had gemaakt tussen het zinkoxide van oorsprong uit de Volksrepubliek China en het zinkoxide dat door de communautaire bedrijfstak werd geproduceerd, omdat het Chinese oxide hoofdzakelijk volgens de Amerikaanse methode werd gewonnen en van lage kwaliteit was.

(54) Dit argument is niet correct. Er is inderdaad een vergelijking gemaakt tussen de verschillende verkoopprijzen op de communautaire markt tijdens het OT, waarbij de prijzen van de communautaire bedrijfstak zijn afgezet tegen die van de medewerkende producenten/exporteurs op basis van vergelijkbare kwaliteitssoorten en handelsomvang (prijzen aan onafhankelijke handelaren/importeurs). Een dergelijke billijke vergelijking werd tweemaal gemaakt: zowel bij de vaststelling van de schademarge als bij de berekening van de prijszonderbieding.

(55) Deze vergelijkingen tussen het door de communautaire bedrijfstak geproduceerde en het door de Chinese producenten/exporteurs naar de Gemeenschap uitgevoerde zinkoxide werden gemaakt op basis van zinkoxide van dezelfde soort (d.w.z. zinkoxide gewonnen via de directe methode met een zinkoxidegehalte tussen 95 % en 99,8 %).

(56) Aangezien er geen andere opmerkingen werden ontvangen ten aanzien van de methode voor de berekening van de schademarges, zoals die in de overwegingen 154 en 155 van de voorlopige verordening werd uiteengezet, wordt deze methode bevestigd.

(57) Wat de vaststelling van de niet-schadelijke prijs betreft, bleek dat sommige producten van één communautaire producent in de tabel van de productiekosten verkeerdelijk waren ingedeeld onder een soort van hoge kwaliteit, wat daarop is gecorrigeerd. Dit leidde tot een lichte neerwaartse bijstelling van de eerder vastgestelde niet-schadelijke prijs en marges.

2. Vorm en hoogte van de rechten

(58) Drie van de vier medewerkende producenten/exporteurs in China voerden de door hen vervaardigde producten rechtstreeks uit dan wel via de respectievelijk aan hen gelieerde handelsmaatschappij. Bij het onderzoek is echter aangetoond dat deze gelieerde handelsmaatschappijen ook zinkoxide uitvoerden dat zij bij andere producenten hadden aangekocht die geen medewerking aan het onderzoek hadden verleend. Alleen de op basis van zinkoxide door de producerende ondernemingen vervaardigde producten kunnen in aanmerking komen voor de specifieke dumpingmarge die voor iedere betrokken producent werd berekend. De vierde producent verkocht een deel van zijn productie aan een andere producent die bij de procedure betrokken was. Gezien het hoge niveau van niet-medewerking (35 %) en het feit dat de niet-medewerkende producenten ook via dezelfde gelieerde handelsmaatschappijen uitvoerden, wordt tevens bij wijze van uitzondering geoordeeld dat er voor dit geval bijzondere bepalingen moeten worden vastgesteld om te garanderen dat het antidumpingrecht behoorlijk wordt toegepast.

(59) Deze bijzondere bepalingen houden onder meer in dat een geldige handelsfactuur, opgesteld conform de voorwaarden in de bijlage bij deze verordening, aan de douaneautoriteiten van de lidstaten dient te worden voorgelegd. Alleen de invoer die van een dergelijke factuur

vergezeld gaat, mag onder de toepasselijke aanvullende Taric-code van de producent in kwestie worden aangegeven. De invoer die niet van een dergelijke factuur vergezeld gaat, wordt onderworpen aan het residuele antidumpingrecht dat van toepassing is op alle andere exporteurs. Voorts werd de betrokken ondernemingen verzocht de Commissie periodiek een verslag voor te leggen, teneinde een degelijke follow-up van hun verkoop van zinkoxide aan de Gemeenschap te garanderen. Indien geen verslag wordt voorgelegd of uit een verslag zou blijken dat de maatregelen ontoereikend zijn om de gevolgen van schadelijke dumping teniet te doen, kan het nodig zijn een tussentijds onderzoek in te leiden overeenkomstig artikel 11, lid 3, van de basisverordening.

- (60) De correcties aan de dumping- en de schademarge hadden geen invloed op de toepassing van de regel van het lagere recht; bijgevolg wordt de methode voor de vaststelling van de antidumpingrechten, zoals beschreven in de overwegingen 156 tot 159 van de voorlopige verordening, bevestigd.

3. Definitieve inning van de voorlopige rechten en andere bepalingen

- (61) Gezien de hoogte van de vastgestelde dumping wat de producenten/exporteurs betreft en de ernst van de schade die de communautaire bedrijfstak heeft geleden, wordt het nodig geacht dat de uit hoofde van het voorlopige antidumpingrecht als zekerheid gestelde bedragen worden geïnd tot het bedrag van het definitief opgelegde recht. Aangezien de definitieve rechten lager liggen dan de voorlopige rechten, moeten de overtollige als zekerheid gestelde bedragen worden vrijgegeven.

- (62) Verzoeken om toepassing van een individueel antidumpingrecht (bijvoorbeeld naar aanleiding van een naamsverandering van de rechtspersoon of naar aanleiding van de oprichting van nieuwe productie- of verkoopheenheden) dienen onverwijld aan de Commissie te worden gericht met alle relevante informatie, met name over eventuele wijzigingen van de activiteiten van de onderneming in verband met de productie, de binnenlandse en de exportverkoop die verband houden met bijvoorbeeld genoemde naamsverandering of genoemde verandering in de productie- en verkoopheenheden. De Commissie zal na overleg met het Raadgevend Comité de verordening in voorkomend geval dienovereenkomstig aanpassen door de lijst van ondernemingen die in aanmerking komen voor individuele rechten, bij te werken,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Er wordt een definitief antidumpingrecht ingesteld op de invoer van zinkoxide (chemische formule ZnO) met een ZnO-gehalte van ten minste 93 gewichtspercenten, vallende onder GN-code ex 2817 00 00 (Taric-code 2817 00 00 11) en van oorsprong uit de Volksrepubliek China.

2. Het definitieve antidumpingrecht dat van toepassing is op de nettoprijs franco grens Gemeenschap, vóór inklaring, voor producten die worden vervaardigd door de hieronder vermelde ondernemingen en worden ingevoerd overeenkomstig het bepaalde in lid 3, is als volgt:

Onderneming	Definitief recht (%)	Aanvullende Taric-code
Liuzhou Nonferrous Metals Smelting Co. Ltd 17 Baiyun Road, Liuzhou City, 545006 Guangxi Province, China	6,9	A277
Liuzhou Fuxin Chemical Industry Co. Ltd 16-90 Xihuan Road, Liuzhou, 545007 Guangxi Province, China	11,0	A278
Gredmann Guigang Chemical Ltd Development Zone for Enterprises with Foreign Investment (Batang Maijiupo), Guigang City, 537100 Guangxi Province, China	19,3	A279
Liuzhou Longcheng Chemical General Plant Luowei Horticultural Farm, Liuzhou, Guangxi Province, China	26,3	A280
Alle overige ondernemingen	28,0	A999

3. De voor de vier ondernemingen in lid 2 gespecificeerde individuele antidumpingrechten kunnen slechts worden toegepast indien een geldige handelsfactuur, opgesteld conform de voorwaarden in de bijlage, aan de douaneautoriteiten van de lidstaten wordt voorgelegd. Als een dergelijke factuur niet wordt voorgelegd, dient het antidumpingrecht dat voor alle overige ondernemingen geldt, te worden toegepast.

4. Tenzij anders bepaald, zijn de geldende bepalingen inzake douanerechten van toepassing.

Artikel 2

De bedragen die uit hoofde van het bij Verordening (EG) nr. 1827/2001 ingestelde voorlopige antidumpingrecht als zekerheid zijn gesteld, dienen definitief te worden geïnd tot het bedrag van de definitief opgelegde rechten. De als zekerheid gestelde bedragen die het niveau van de definitieve antidumpingrechten overschrijden, dienen te worden vrijgegeven.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 28 februari 2002.

Voor de Raad

De voorzitter

A. ACEBES PANIAGUA

BIJLAGE

De geldige handelsfactuur moet een ondertekende verklaring omvatten die is opgesteld volgens onderstaand model: De naam van de werknemer van de onderneming die de handelsfactuur heeft opgesteld en onderstaande ondertekende verklaring:

„Ondergetekende bevestigt dat de voor uitvoer naar de Europese Gemeenschap verkochte goederen die op deze factuur zijn vermeld,

1. werden vervaardigd door [naam en adres van de onderneming],
2. een zinkoxidegehalte hebben van (het precieze percentage aangeven),
3. een omvang hebben van (... ton).

Hij verklaart dat de gegevens in deze factuur volledig en juist zijn.”

VERORDENING (EG) Nr. 409/2002 VAN DE COMMISSIE
van 4 maart 2002
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 5 maart 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 4 maart 2002 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde	
0702 00 00	052	170,0	
	204	153,6	
	212	156,5	
	624	203,0	
	999	170,8	
0707 00 05	052	175,4	
	068	107,1	
	204	88,4	
	624	135,7	
0709 90 70	999	126,7	
	052	139,4	
	204	65,8	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	999	102,6	
	052	53,3	
	204	47,5	
	212	49,3	
	220	52,2	
	421	29,6	
	600	48,8	
	624	70,0	
	999	50,1	
0805 50 10	052	43,7	
	600	50,5	
	999	47,1	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	41,6	
	388	111,3	
	400	111,6	
	404	103,5	
	508	90,8	
	512	102,6	
	524	83,8	
	528	86,0	
	720	117,7	
	728	125,5	
	999	97,4	
	0808 20 50	388	93,3
		400	107,7
512		79,8	
528		79,6	
720		116,7	
	999	95,4	

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 410/2002 VAN DE COMMISSIE**van 27 februari 2002****tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1386/2001 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾, en met name op artikel 122,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Sommige lidstaten, of de bevoegde autoriteiten van die lidstaten, hebben om wijzigingen in de bijlagen van Verordening (EEG) nr. 574/72 gevraagd.
- (2) Deze wijzigingen zijn het gevolg van beslissingen van de lidstaat of lidstaten in kwestie of hun bevoegde autoriteiten die overeenkomstig de communautaire wetgeving

verantwoordelijk zijn voor de tenuitvoerlegging van de wetgeving inzake sociale zekerheid.

- (3) De Administratieve Commissie voor de sociale zekerheid van migrerende werknemers heeft een unaniem advies gegeven,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Bijlagen 1 tot en met 6, 9 en 10 van Verordening (EEG) nr. 574/72 worden overeenkomstig de bijlage bij deze verordening gewijzigd.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twinstigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 27 februari 2002.

Voor de Commissie

Anna DIAMANTOPOULOU

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 74 van 27.3.1972, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 187 van 10.7.2001, blz. 1.

BIJLAGE

1. Bijlage 1 wordt als volgt gewijzigd:

a) Deel „K. OOSTENRIJK” wordt vervangen door:

- „1. Bundesminister für soziale Sicherheit und Generationen (federaal minister van Sociale Zekerheid en Generaties), Wenen
2. Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit (federaal minister van Economische Zaken en Arbeid), Wenen
3. Bijzondere regelingen voor ambtenaren: Bundesminister für öffentliche Leistung und Sport (federaal minister van Overheidsdiensten en Sport), Wenen, of de betreffende deelstaatregering”

b) Deel „L. PORTUGAL” wordt als volgt gewijzigd:

i) Punt 1 wordt vervangen door:

„1. Ministro do Trabalho e da Solidariedade (minister van Arbeid en Solidariteit), Lissabon”

ii) Punt 3 wordt vervangen door:

„3. Secretário Regional dos Assuntos Sociais da Região Autónoma da Madeira (regionaal secretaris voor Sociale Zaken van de autonome regio Madeira), Funchal”

iii) Punt 4 wordt vervangen door:

„4. Secretário Regional dos Assuntos Sociais da Região Autónoma dos Açores, (regionaal secretaris voor Sociale Zaken van de autonome regio Azoren), Angra do Heroísmo”

iv) Punt 6 wordt vervangen door:

„6. Ministro da Reforma do Estado e da Administração Pública (minister van Staatshervorming en Overheidsdiensten), Lissabon”.

2. Bijlage 2 wordt als volgt gewijzigd:

a) Deel „K. OOSTENRIJK” wordt als volgt gewijzigd:

Punt 2, onder b), wordt vervangen door:

„b) voor de toepassing van artikel 45, lid 6, van de verordening, indien geen enkel tijdvak van premiebetaling onder de Oostenrijkse wetgeving werd vervuld, en voor het in aanmerking nemen van tijdvakken van militaire dienst of burgerdienst en van tijdvakken van opvoeding die niet voorafgegaan of gevolgd zijn door tijdvakken van verzekering in Oostenrijk

Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (instituut voor pensioenverzekering voor werknemers), Wenen”

b) Deel „L. PORTUGAL” wordt als volgt gewijzigd:

Deel „A. IN HET ALGEMEEN” wordt als volgt gewijzigd:

i) Punt I, onder 1, wordt vervangen door:

„1. Ziekte, moederschap en gezinsbijslagen:

Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituut voor solidariteit en sociale zekerheid: districtskantoor voor solidariteit en sociale zekerheid) waar de betrokkene ingeschreven is”

ii) Punt I, onder 2, wordt vervangen door:

„2. Invaliditeit, ouderdom en overlijden:

Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Nacional de Pensões (instituut voor solidariteit en sociale zekerheid: nationaal centrum voor de pensioenen), Lissabon, en Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (districtskantoor voor solidariteit en sociale zekerheid) waar de betrokkene ingeschreven is”

iii) Punt I, onder 4, b), wordt vervangen door:

„b) Toekenning en betaling van de werkloosheidsuitkeringen (bijvoorbeeld controle van de voorwaarden die aan het recht op uitkeringen zijn gesteld, vaststelling van het bedrag en de duur, en controle van de situatie voor het behoud, de schorsing of staking van de betaling):

Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituut voor solidariteit en sociale zekerheid: districtskantoor voor solidariteit en sociale zekerheid) waar de betrokkene ingeschreven is”

iv) Punt I, onder 5, wordt vervangen door:

„5. Prestaties van het bijdragevrije stelsel van sociale zekerheid:

Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituut voor solidariteit en sociale zekerheid: districtskantoor voor solidariteit en sociale zekerheid) van de woonplaats van de betrokkene”

v) Punt II, onder 1, wordt vervangen door:

„1. Ziekte, moederschap en gezinsbijslagen:

Centro de Segurança Social da Madeira (centrum voor sociale zekerheid van Madeira), Funchal”

vi) Punt II, onder 2, wordt vervangen door:

„2. a) Invaliditeit, ouderdom en overlijden:

Centro de Segurança Social da Madeira (centrum voor sociale zekerheid van Madeira), Funchal

b) Invaliditeit, ouderdom en overlijden van het speciale stelsel van sociale zekerheid voor werknemers in de landbouw:

Centro de Segurança Social da Madeira (centrum voor sociale zekerheid van Madeira), Funchal”

vii) Punt II, onder 4, wordt vervangen door:

„a) Ontvangst van het verzoek en controle van de werkloosheidsituatie (bijvoorbeeld bevestiging van de tijdvakken van arbeid, indeling van de werkloosheid en controle van de situatie):

Instituto Regional de Emprego: Centro Regional de Emprego (regionaal instituut voor werkgelegenheid: regionaal centrum voor werkgelegenheid), Funchal

b) Toekenning en betaling van de werkloosheidsuitkeringen (bijvoorbeeld controle van de voorwaarden die aan het recht op uitkeringen zijn gesteld, vaststelling van het bedrag en de duur, en controle van de situatie voor het behoud, de schorsing of staking van de betaling):

Centro de Segurança Social da Madeira (centrum voor sociale zekerheid van Madeira), Funchal”

viii) Punt II, onder 5, wordt vervangen door:

„5. Prestaties van het bijdragevrije stelsel van sociale zekerheid:

Centro de Segurança Social da Madeira (centrum voor sociale zekerheid van Madeira), Funchal”

ix) Punt III, onder 1, wordt vervangen door:

„1. Ziekte, moederschap en gezinsbijslagen:

Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituut voor het beheer van socialezekerheidsstelsels: centrum voor uitkeringen) waar de betrokkene ingeschreven is”

x) Punt III, onder 2, wordt vervangen door:

„2. a) Invaliditeit, ouderdom en overlijden:

Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro Coordenador de Prestações Diferidas (instituut voor het beheer van socialezekerheidsstelsels: coördinatiecentrum voor uitgestelde prestaties), Angra do Heroísmo

b) Invaliditeit, ouderdom en overlijden van het speciale stelsel van sociale zekerheid voor werknemers in de landbouw:

Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro Coordenador de Prestações Diferidas (instituut voor het beheer van socialezekerheidsstelsels: coördinatiecentrum voor uitgestelde prestaties), Angra do Heroísmo”

xi) Punt III, onder 4, wordt vervangen door:

„a) Ontvangst van het verzoek en controle van de werkloosheidssituatie (bijvoorbeeld bevestiging van de tijdvakken van arbeid, indeling van de werkloosheid en controle van de situatie): b) Toekenning en betaling van de werkloosheidsuitkeringen (bijvoorbeeld controle van de voorwaarden die aan het recht op uitkeringen zijn gesteld, vaststelling van het bedrag en de duur, en controle van de situatie voor het behoud, de schorsing of staking van de betaling):	Agência para a Qualificação e Emprego (agentschap voor kwalificatie en werkgelegenheid) van de woonplaats van de betrokkene Centro de Prestações Pecuniárias (centrum voor uitkeringen) waar de betrokkene ingeschreven is”

xii) Punt III, onder 5, wordt vervangen door:

„5. Prestaties van het bijdragevrije stelsel van sociale zekerheid:	Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituut voor het beheer van socialezekerheidsstelsels: centrum voor uitkeringen) van de wooplaats van de betrokkene”

3. Bijlage 3 wordt als volgt gewijzigd:

a) Deel „K. OOSTENRIJK” wordt als volgt gewijzigd:

i) Punt 1, onder b), wordt vervangen door:

„b) In alle andere gevallen:

- i) de Gebietskrankenkasse (regionaal ziekenfonds) bevoegd voor de woon- of verblijfplaats van de belanghebbende, tenzij hieronder anders is bepaald
- ii) bij behandeling in een ziekenhuis waarvoor een Landesfonds (fonds van een deelstaat) verantwoordelijk is, het Landesfonds bevoegd voor de woon- of verblijfplaats van de belanghebbende
- iii) bij behandeling in een ander ziekenhuis dat valt onder de vanaf 31 december 2000 geldende overeenkomst tussen het Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (federatie van Oostenrijkse socialezekerheidsorganen) en de Wirtschaftskammer Österreich (werkgeversvereniging), het voor deze ziekenhuizen opgerichte fonds
- iv) in geval van in-vitrobevruchting, het Fonds zur Mitfinanzierung der In-vitro-Fertilisation (fonds voor medefinanciering van in-vitrobevruchting), Wenen”

ii) Punt 3, onder a), wordt vervangen door:

„a) Verstrekkingen:

- i) de Gebietskrankenkasse (regionaal ziekenfonds) bevoegd voor de woon- of verblijfplaats van de belanghebbende, tenzij hieronder anders is bepaald
- ii) bij behandeling in een ziekenhuis waarvoor een Landesfonds (fonds van een deelstaat) verantwoordelijk is, het Landesfonds bevoegd voor de woon- of verblijfplaats van de belanghebbende
- iii) bij behandeling in een ander ziekenhuis dat valt onder de vanaf 31 december 2000 geldende overeenkomst tussen het Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (federatie van Oostenrijkse socialezekerheidsorganen) en de Wirtschaftskammer Österreich (werkgeversvereniging), het voor deze ziekenhuizen opgerichte fonds

iv) de Allgemeine Unfallversicherungsanstalt (algemene ongevallenverzekeringinstelling), Wenen, die in alle gevallen verstrekkingen kan toekennen"

b) Deel „L. PORTUGAL” wordt als volgt gewijzigd:

i) Punt I, onder 1, wordt vervangen door:

„1. Ziekte, moederschap en gezinsbijslagen (zie voor de verstrekkingen bij ziekte en moederschap ook bijlage 10):

Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituut voor solidariteit en sociale zekerheid: districtskantoor voor solidariteit en sociale zekerheid) van de woon- of verblijfplaats van de betrokkene”

ii) Punt I, onder 2, wordt vervangen door:

„2. Invaliditeit, ouderdom en overlijden:

Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Nacional de Pensões (instituut voor solidariteit en sociale zekerheid: nationaal centrum voor de pensioenen), Lissabon, en Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (districtskantoor voor solidariteit en sociale zekerheid) van de woon- of verblijfplaats van de betrokkene”

iii) Punt I, onder 4, b), wordt vervangen door:

„b) Toekenning en betaling van de werkloosheidsuitkeringen (bijvoorbeeld controle van de voorwaarden die aan het recht op uitkeringen zijn gesteld, vaststelling van het bedrag en de duur, en controle van de situatie voor het behoud, de schorsing of staking van de betaling):

Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituut voor solidariteit en sociale zekerheid: districtskantoor voor solidariteit en sociale zekerheid) van de wooplaats van de betrokkene”

iv) Punt I, onder 5, wordt vervangen door:

„5. Prestaties van het bijdragevrije stelsel van sociale zekerheid:

Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituut voor solidariteit en sociale zekerheid: districtskantoor voor solidariteit en sociale zekerheid) van de woonplaats van de betrokkene”

v) Punt II, onder 1, wordt vervangen door:

„1. Ziekte, moederschap en gezinsbijslagen (zie voor de verstrekkingen bij ziekte en moederschap ook bijlage 10):

Centro de Segurança Social da Madeira (centrum voor sociale zekerheid van Madeira), Funchal”

vi) Punt II, onder 2, wordt vervangen door:

„2. a) Invaliditeit, ouderdom en overlijden:

Centro de Segurança Social da Madeira (centrum voor sociale zekerheid van Madeira), Funchal

b) Invaliditeit, ouderdom en overlijden van het speciale stelsel van sociale zekerheid voor werknemers in de landbouw:

Centro de Segurança Social da Madeira (centrum voor sociale zekerheid van Madeira), Funchal”

vii) Punt II, onder 4, wordt vervangen door:

„a) Ontvangst van het verzoek en controle van de werkloosheidssituatie (bijvoorbeeld bevestiging van de tijdvakken van arbeid, indeling van de werkloosheid en controle van de situatie):

Instituto Regional de Emprego: Centro Regional de Emprego (regionaal instituut voor werkgelegenheid: regionaal centrum voor werkgelegenheid), Funchal

b) Toekenning en betaling van de werkloosheidsuitkeringen (bijvoorbeeld controle van de voorwaarden die aan het recht op uitkeringen zijn gesteld, vaststelling van het bedrag en de duur, en controle van de situatie voor het behoud, de schorsing of staking van de betaling):

Centro de Segurança Social da Madeira (centrum voor sociale zekerheid van Madeira), Funchal”

viii) Punt II, onder 5, wordt vervangen door:

- „5. Prestaties van het bijdragevrije stelsel van sociale zekerheid: Centro de Segurança Social da Madeira (centrum voor sociale zekerheid van Madeira), Funchal”

ix) Punt III, onder 1, wordt vervangen door:

- „1. Ziekte, moederschap en gezinsbijslagen (zie voor de verstrekkingen bij ziekte en moederschap ook bijlage 10): Instituto de Gestão dos Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituut voor het beheer van socialezekerheidsstelsels: centrum voor uitkeringen) van de woon- of verblijfplaats van de betrokkene”

x) Punt III, onder 2, wordt vervangen door:

- „2. a) Invaliditeit, ouderdom en overlijden: Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro Coordenador de Prestações Diferidas (instituut voor het beheer van socialezekerheidsstelsels: coördinatiecentrum voor uitgestelde prestaties), Angra do Heroísmo
- b) Invaliditeit, ouderdom en overlijden van het speciale stelsel van sociale zekerheid voor werknemers in de landbouw: Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro Coordenador de Prestações Diferidas (instituut voor het beheer van socialezekerheidsstelsels: coördinatiecentrum voor uitgestelde prestaties), Angra do Heroísmo”

xi) Punt III, onder 4, wordt vervangen door:

- „a) Ontvangst van het verzoek en controle van de werkloosheidssituatie (bijvoorbeeld bevestiging van de tijdvakken van arbeid, indeling van de werkloosheid en controle van de situatie): Agência para a Qualificação e Emprego (agentschap voor kwalificatie en werkgelegenheid) van de woonplaats van de betrokkene
- b) Toekenning en betaling van de werkloosheidsuitkeringen (bijvoorbeeld controle van de voorwaarden die aan het recht op uitkeringen zijn gesteld, vaststelling van het bedrag en de duur, en controle van de situatie voor het behoud, de schorsing of staking van de betaling): Centro de Prestações Pecuniárias (centrum voor uitkeringen) van de woonplaats van de betrokkene”

xii) Punt III, onder 5, wordt vervangen door:

- „5. Prestaties van het bijdragevrije stelsel van sociale zekerheid: Instituto de Gestão dos Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituut voor het beheer van socialezekerheidsstelsels: centrum voor uitkeringen) van de woonplaats van de betrokkene”.

4. Bijlage 4 wordt als volgt gewijzigd:

a) Deel „J. NEDERLAND” wordt als volgt gewijzigd:

Punt 1, onder a), wordt vervangen door:

- „a) Verstrekkingen: College voor zorgverzekeringen, Amstelveen”

b) Deel „K. OOSTENRIJK” wordt als volgt gewijzigd:

Punt 3 wordt vervangen door:

- „a) Gezinsbijslagen met uitzondering van Karenzgeld (ouderschapstoelage): Bundesministerium für soziale Sicherheit und Generationen, Wenen
- b) Karenzgeld (ouderschapstoelage): Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit, Wenen”.

5. Bijlage 5 wordt als volgt gewijzigd:

- a) Titel „28. DUITSLAND-SPANJE” wordt vervangen door:
„Niet van toepassing.”
- b) Onder titel „32. DUITSLAND-ITALIË” wordt het volgende punt d) toegevoegd:
„d) Akkoord van 3 april 2000 over de inning en invordering van socialezekerheidspremies”
- c) Titel „35. DUITSLAND-OOSTENRIJK” wordt vervangen door:
 - „a) Afdeling II, Nummer 1, en Afdeling III van de Overeenkomst van 2 augustus 1979 betreffende de tenuitvoerlegging van het Verdrag betreffende de werkloosheidsverzekering van 19 juli 1978.
 - b) Overeenkomst van 21 april 1999 over de vergoeding van uitgaven op het gebied van de sociale zekerheid”
- d) Titel „36. DUITSLAND-PORTUGAL” wordt vervangen door:
„Overeenkomst van 10 februari 1998 over de vergoeding van uitgaven voor verstrekkingen bij ziekte”
- e) Titel „71. IERLAND-OOSTENRIJK” wordt vervangen door:
„Overeenkomst van 25 april 2000 over de vergoeding van uitgaven op het gebied van de sociale zekerheid”
- f) Titel „74. IERLAND-ZWEDEN” wordt vervangen door:
„Overeenkomst van 8 november 2000 over het wederzijds afzien van vergoeding van de kosten van verstrekkingen bij ziekte en moederschap, arbeidsongevallen en beroepsziekten, en van de kosten van administratieve en medische controles”
- g) Titel „92. NEDERLAND-ZWEDEN” wordt vervangen door:
„Overeenkomst van 28 juni 2000 over de terugbetaling van de kosten van verstrekkingen die verleend zijn uit hoofde van titel III, hoofdstuk 1, van de verordening”
- h) Titel „94. OOSTENRIJK-PORTUGAL” wordt vervangen door:
„Overeenkomst van 16 december 1998 over de vergoeding van uitgaven voor verstrekkingen”.

6. Bijlage 6 wordt als volgt gewijzigd:

Deel „C. OOSTENRIJK” wordt als volgt gewijzigd:

- i) Punt 4, onder a), wordt vervangen door:
 - „a) In de betrekkingen met Griekenland, Italië, Nederland en Portugal: betaling via de verbingsorganen van de bevoegde lidstaat en van de lidstaat waarin de rechthebbende woont (toepassing van de artikelen 53 tot en met 58 van de toepassingsverordening juncto de in bijlage 5 genoemde bepalingen)”
- ii) Punt 4, onder b), wordt vervangen door:
 - „b) In de betrekkingen met België, Spanje, Frankrijk en Oostenrijk: betaling via het verbingsorgaan van de bevoegde lidstaat”.

7. Bijlage 9 wordt als volgt gewijzigd:

Deel „K. OOSTENRIJK” wordt als volgt gewijzigd:

„Voor de berekening van de gemiddelde jaarlijkse kosten van de verstrekkingen worden in aanmerking genomen:

1. de verstrekkingen van de Gebietskrankenkassen (regionale ziekenfondsen);
2. de verstrekkingen van ziekenhuizen waarvoor een Landesfonds (fonds van een deelstaat) verantwoordelijk is;
3. de verstrekkingen van andere ziekenhuizen die vallen onder de vanaf 31 december 2000 geldende overeenkomst tussen het Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (federatie van Oostenrijkse socialezekerheidsorganen) en de Wirtschaftskammer Österreich (werkgeversvereniging); en/of
4. de verstrekkingen van het Fonds zur Mitfinanzierung der In-vitro-Fertilisation (fonds voor medefinanciering van in-vitrobevruchting), Wenen”.

8. Bijlage 10 wordt als volgt gewijzigd:

a) Deel „J. NEDERLAND” wordt als volgt gewijzigd:

Punt 4, onder a), wordt vervangen door:

- „a) Voor de vergoedingen bedoeld in de artikelen 36 en 63 van de verordening: College voor zorgverzekeringen, Amstelveen”

b) Deel „K. OOSTENRIJK” wordt als volgt gewijzigd:

Punt 1 wordt vervangen door:

„1. Voor de toepassing van artikel 14, lid 1, onder b), artikel 14 bis, lid 1, onder b), en artikel 17 van de verordening: Bundesminister für soziale Sicherheit und Generationen (federaal minister van Sociale Zekerheid en Generaties), in overleg met de betrokken publiekrechtelijke werkgever voor wat de bijzondere stelsels voor ambtenaren betreft”

c) Deel „L. PORTUGAL” wordt als volgt gewijzigd:

Titel „A. IN HET ALGEMEEN” wordt als volgt gewijzigd:

i) Punt I, onder 2, wordt vervangen door:

„2. Voor de toepassing van artikel 11, lid 1, en artikel 11 bis van de toepassingsverordening: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituut voor solidariteit en sociale zekerheid: districts-kantoor voor solidariteit en sociale zekerheid) waar de betrokkene ingeschreven is”

ii) Punt I, onder 3, wordt vervangen door:

„3. Voor de toepassing van artikel 12 bis van de toepassingsverordening: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituut voor solidariteit en sociale zekerheid: districts-kantoor voor solidariteit en sociale zekerheid) van de woonplaats van de werknemer of waar hij ingeschreven is, naargelang van het geval”

iii) Punt I, onder 6, wordt vervangen door:

„6. Voor de toepassing van artikel 14, lid 3, van de toepassingsverordening: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituut voor solidariteit en sociale zekerheid: districts-kantoor voor solidariteit en sociale zekerheid), Lissabon”

iv) Punt I, onder 7, wordt vervangen door:

„7. Voor de toepassing van artikel 28, lid 1, artikel 29, leden 2 en 5, artikel 30, leden 1 en 3, en artikel 31, lid 1, tweede zin, van de toepassingsverordening (voor wat betreft het uitreiken van de verklaringen): Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituut voor solidariteit en sociale zekerheid: districts-kantoor voor solidariteit en sociale zekerheid) van de woonplaats van de betrokkene”

v) Punt I, onder 10, wordt vervangen door:

„10. Voor de toepassing van artikel 80, lid 2, artikel 81 en artikel 85, lid 2, van de toepassingsverordening: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (instituut voor solidariteit en sociale zekerheid: districts-kantoor voor solidariteit en sociale zekerheid) waar de betrokkene het laatst ingeschreven was”

vi) Punt II, onder 2, wordt vervangen door:

„2. Voor de toepassing van artikel 11, lid 1, en artikel 11 bis van de toepassingsverordening: Centro de Segurança Social da Madeira (centrum voor sociale zekerheid van Madeira), Funchal”

vii) Punt II, onder 3, wordt vervangen door:

„3. Voor de toepassing van artikel 12 bis van de toepassingsverordening: Centro de Segurança Social da Madeira (centrum voor sociale zekerheid van Madeira), Funchal”

viii) Punt II, onder 6, wordt vervangen door:

„6. Voor de toepassing van artikel 14, lid 3, van de toepassingsverordening: Centro de Segurança Social da Madeira (centrum voor sociale zekerheid van Madeira), Funchal”

ix) Punt II, onder 7, wordt vervangen door:

- „7. Voor de toepassing van artikel 28, lid 1, artikel 29, leden 2 en 5, artikel 30, leden 1 en 3, en artikel 31, lid 1, tweede zin, van de toepassingsverordening (voor wat betreft het uitreiken van de verklaringen):
- Centro de Segurança Social da Madeira (centrum voor sociale zekerheid van Madeira), Funchal”

x) Punt II, onder 9, wordt vervangen door:

- „9. Voor de toepassing van artikel 17, leden 6 en 7, artikel 18, leden 3, 4 en 6, artikel 20, artikel 21, lid 1, artikel 22, artikel 31, lid 1, eerste zin, en artikel 34, leden 1 en 2, eerste alinea, van de toepassingsverordening (bij wijze van orgaan van de woonplaats of orgaan van de verblijfplaats, naar gelang van het geval):
- Centro Regional de Saúde (regionaal gezondheidscentrum), Funchal”

xi) Punt II, onder 10, wordt vervangen door:

- „10. Voor de toepassing van artikel 80, lid 2, artikel 81 en artikel 85, lid 2, van de toepassingsverordening:
- Centro de Segurança Social da Madeira (centrum voor sociale zekerheid van Madeira), Funchal”

xii) Punt III, onder 1, wordt vervangen door:

- „1. Voor de toepassing van artikel 17 van de verordening:
- Direcção Regional da Solidariedade e da Segurança Social (regionale directie voor solidariteit en sociale zekerheid), Angra do Heroísmo”

xiii) Punt III, onder 2, wordt vervangen door:

- „2. Voor de toepassing van artikel 11, lid 1, en artikel 11 bis van de toepassingsverordening:
- Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituut voor het beheer van socialezekerheidsstelsels: centrum voor uitkeringen) waar de gedetacheerde werknemer ingeschreven is”

xiv) Punt III, onder 3, wordt vervangen door:

- „3. Voor de toepassing van artikel 12 bis van de toepassingsverordening:
- Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituut voor het beheer van socialezekerheidsstelsels: centrum voor uitkeringen) van de woon- of verblijfplaats van de werknemer, naar gelang van het geval”

xv) Punt III, onder 6, wordt vervangen door:

- „6. Voor de toepassing van artikel 14, lid 3, van de toepassingsverordening:
- Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituut voor het beheer van socialezekerheidsstelsels: centrum voor uitkeringen), Angra do Heroísmo”

xvi) Punt III, onder 7, wordt vervangen door:

- „7. voor de toepassing van artikel 28, lid 1, artikel 29, leden 2 en 5, artikel 30, leden 1 en 3, en artikel 31, lid 1, tweede zin, van de toepassingsverordening (voor wat betreft het uitreiken van de verklaringen):
- Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituut voor het beheer van socialezekerheidsstelsels: centrum voor uitkeringen) van de woonplaats van de betrokkene”

xvii) Punt III, onder 9, wordt vervangen door:

- „9. Voor de toepassing van artikel 17, leden 6 en 7, artikel 18, leden 3, 4 en 6, artikel 20, artikel 21, lid 1, artikel 22, artikel 31, lid 1, eerste zin, en artikel 34, leden 1 en 2, eerste alinea, van de toepassingsverordening (bij wijze van orgaan van de woonplaats of orgaan van de verblijfplaats, naar gelang van het geval):
- Centro de Saúde (gezondheidscentrum) van de woon- of verblijfplaats van de betrokkene”

xviii) Punt III, onder 10, wordt vervangen door:

- „10. Voor de toepassing van artikel 80, lid 2, artikel 81 en artikel 85, lid 2, van de toepassingsverordening:
- Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (instituut voor het beheer van socialezekerheidsstelsels: centrum voor uitkeringen) waar de betrokkene het laatst ingeschreven was”.
-

VERORDENING (EG) Nr. 411/2002 VAN DE COMMISSIE

van 4 maart 2002

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad ten aanzien van de codes van de gecombineerde nomenclatuur voor bepaalde rijstproducten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 234/79 van de Raad van 5 februari 1979 inzake de procedure voor aanpassingen van de nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief voor landbouwproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 3290/94 ⁽²⁾, en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 2031/2001 van de Commissie van 6 augustus 2001 tot wijziging van bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief ⁽³⁾, is de gecombineerde nomenclatuur onder andere voor gries en griesmeel van rijst en rijstpellets gewijzigd.
- (2) In artikel 1, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3072/95 van de Raad van 22 december 1995 houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1987/2001 ⁽⁵⁾, moet de tabel dienovereenkomstig worden aangepast.

- (3) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In de tabel in artikel 1, lid 1, van Verordening (EG) nr. 3072/95 wordt:

„1103 14 00	gries en griesmeel van rijst pellets van rijst”
1103 29 50	

vervangen door:

„1103 19 50	gries en griesmeel van rijst pellets van rijst”
1103 20 50	

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 34 van 9.2.1979, blz. 2.

⁽²⁾ PB L 349 van 31.12.1994, blz. 105.

⁽³⁾ PB L 279 van 23.10.2001, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 329 van 30.12.1995, blz. 18.

⁽⁵⁾ PB L 271 van 12.10.2001, blz. 5.

VERORDENING (EG) Nr. 412/2002 VAN DE COMMISSIE**van 4 maart 2002****tot vaststelling van de communautaire producenten- en invoerprijzen voor anjers en rozen met het oog op de toepassing van de invoerregeling voor bepaalde producten van de bloemteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 4088/87 van de Raad van 21 december 1987 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toepassing van preferentiële douanerechten bij invoer van bepaalde producten van de bloemteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1300/97 ⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 2, onder a),

Overwegende hetgeen volgt:

De communautaire invoer- en producentenprijzen voor eenbloemige anjers (standaard), veelbloemige anjers (tros), grootbloemige rozen en kleinbloemige rozen worden krachtens artikel 2, lid 2, en artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4088/87 om de twee weken vastgesteld en gelden telkens voor twee weken. Deze prijzen worden, overeenkomstig artikel 1 ter van Verordening (EEG) nr. 700/88 van de Commissie van 17 maart 1988 houdende een aantal uitvoeringsbepalingen van de regeling inzake de invoer in de Gemeenschap van bepaalde producten van de bloemteelt van oorsprong uit Cyprus,

Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2062/97 ⁽⁴⁾, voor een periode van twee weken vastgesteld op basis van de gewogen gegevens die de lidstaten meedelen. Deze prijzen moeten onverwijld worden vastgesteld, om te kunnen bepalen welke douanerechten moeten worden toegepast. Het is bijgevolg wenselijk te bepalen dat de onderhavige verordening onmiddellijk in werking treedt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 1 ter van Verordening (EEG) nr. 700/88 bedoelde communautaire producenten- en invoerprijzen voor eenbloemige anjers (standaard), veelbloemige anjers (tros), grootbloemige rozen en kleinbloemige rozen, voor een periode van twee weken, zijn vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 5 maart 2002.

Zij is van toepassing van 6 tot en met 19 maart 2002.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 4 maart 2002.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 182 van 31.12.1987, blz. 22.⁽²⁾ PB L 177 van 5.7.1997, blz. 1.⁽³⁾ PB L 72 van 18.3.1988, blz. 16.⁽⁴⁾ PB L 289 van 22.10.1997, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 4 maart 2002 tot vaststelling van de communautaire producenten- en invoerprijzen voor anjers en rozen met het oog op de toepassing van de invoerregeling voor bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook

(in EUR per 100 stuks)

Periode: 6 tot en met 19 maart 2002

Communautaire producentenprijzen	Eenbloemige anjers (standaard)	Veelbloemige anjers (tros)	Grootbloemige rozen	Kleinbloemige rozen
	13,65	11,61	48,44	19,51
Communautaire invoerprijzen	Eenbloemige anjers (standaard)	Veelbloemige anjers (tros)	Grootbloemige rozen	Kleinbloemige rozen
Israël	11,82	—	20,83	18,09
Marokko	22,34	18,51	—	—
Cyprus	—	—	—	—
Jordanië	—	—	—	—
Westelijke Jordaanoever en Gazastrook	18,25	—	—	—

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 12 juni 2001

betreffende staatssteun van Duitsland ten gunste van Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Duitsland

(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 1549)

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2002/185/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, met name op artikel 88, lid 2,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden te hebben aangemaand hun opmerkingen kenbaar te maken ⁽¹⁾ overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag en artikel 6, lid 1, van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 inzake nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ⁽²⁾, en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) Duitsland heeft de Commissie overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag per brief van 1 december 1998 (ingeschreven op 4 december 1998) in kennis gesteld van herstructureringsmaatregelen ten gunste van Technische Glaswerke Ilmenau GmbH („TGI”). Aangezien de steun reeds was verleend, zijn de maatregelen geregistreerd onder nummer NN 147/98. De Commissie heeft Duitsland bij brieven van 23 december 1998 en 29 maart 1999 verzocht om aanvullende inlichtingen, die verstrekt zijn bij brieven van 18 februari 1999 (ingeschreven op 19 februari 1999) en 31 mei 1999 (ingeschreven op 1 juni 1999). Bij brieven van 15 september 1999 (ingeschreven op 20 september 1999), 4 oktober 1999 (ingeschreven op 5 oktober 1999) en 29 oktober 1999 (ingeschreven op 3 november 1999) heeft Duitsland nog verdere gegevens verstrekt.
- (2) De Commissie heeft Duitsland bij brief van 4 april 2000 in kennis gesteld van haar besluit om gezien de herstructureringssteun de procedure overeenkomstig artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden. Tevens verzocht zij om inlichtingen.
- (3) Het besluit van de Commissie met betrekking tot het inleiden van de procedure is bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽³⁾. Daarin verzocht de Commissie alle belanghebbenden hun opmerkingen kenbaar te maken.

⁽¹⁾ PB C 217 van 29.7.2000, blz. 10.

⁽²⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

⁽³⁾ Zie voetnoot 1.

- (4) Duitsland heeft bij brief van 3 juli 2000 (ingeschreven op 7 juli 2000) gereageerd op het inleiden van de procedure en het verzoek om inlichtingen te verstrekken. Op 7 november 2000 werd een bijeenkomst gehouden met vertegenwoordigers van de Duitse autoriteiten. Duitsland verstrekte verdere inlichtingen bij brief van 27 februari 2001 (ingeschreven op 1 maart 2001).
- (5) De Commissie heeft van twee betrokkenen opmerkingen ontvangen, die zij aan Duitsland heeft toegezonden met het verzoek hierop te reageren. Duitsland heeft zijn opmerkingen voorgelegd bij brief van 13 december 2000 (ingeschreven op 15 december 2000).

II. UITVOERIGE BESCHRIJVING

2.1. De begunstigde

- (6) TGI is gevestigd in Ilmenau in Thüringen, een steungebied volgens artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag. De onderneming is in 1994 opgericht door twee particulieren, de heer en mevrouw Geiß, met het doel om vier van de twaalf productielijnen van Ilmenauer Glaswerke GmbH („IGW”) over te nemen die in 1994 bij besluit van de Treuhandanstalt („THA”) als enig eigenaar was geliquideerd. De resterende acht productielijnen werden stilgelegd en ontmanteld.
- (7) De onderneming is actief op het gebied van de productie van technisch glas, laboratoriumglas, huishoudelijk glas, peilglas, buizen en staven. In 1997 had TGI 226 medewerkers in dienst en behaalde het een omzet van 28 048 000 DEM.
- (8) De heer Geiß, grootaandeelhouder (99 % van de aandelen) en directeur van TGI, was tevens enig aandeelhouder en directeur van twee andere, op dezelfde markt als TGI actieve ondernemingen:
— Laborbedarf Stralsund GmbH („LS”) in Güstrow, Mecklenburg-Vorpommern, en
— Paul F. Schröder & Co. Technische Glaswaren GmbH & Co. KG („PFS”) in Ellerau nabij Hamburg.
- (9) LS telde slechts twee medewerkers, terwijl PFS 74 medewerkers in dienst had en in 1997 een omzet behaalde van 9 711 000 DEM. LS staakte in 1999 haar bedrijfsactiviteiten. PFS vroeg in januari 2000 faillissement aan.

2.2. Vroegere financiële maatregelen

- (10) De verkoop van de vier productielijnen (wannen) van IGW aan TGI vond plaats in het kader van twee activaovereenkomsten.

2.2.1. Activaovereenkomst 1 (26 september 1994)

- (11) In september 1994 werden na mislukte onderhandelingen met andere potentiële investeerders de eerste drie productielijnen aan TGI verkocht. Deze verkoop werd in december 1994 door de THA, de enige aandeelhouder van IGW, goedgekeurd.
- (12) De koopprijs bedroeg in totaal 5 800 000 DEM en moest in drie termijnen uiterlijk eind 1999 betaald worden. De betaling werd gegarandeerd door een grondrente van 4 000 000 DEM en een bankgarantie van 1 800 000 DEM, waarbij de bankgarantie weer werd gegarandeerd door achterborgtochten en termijndeposito's.
- (13) In het kader van deze activaovereenkomst nam Duitsland onderstaande maatregelen ten bedrage van 58 500 000 DEM:

<i>(in DEM)</i>	
Maatregel	Bedrag
Investeringskredieten van de Kreditanstalt für Wiederaufbau	17 000 000
Investeringssubsidies (GA-middelen)	6 750 000
Investeringspremies	1 150 000
BvS-subsidies	16 500 000
THA/BvS-subsidies ter compensatie van verliezen	17 000 000
Totaal	58 500 000

- (14) Afgezien van de investeringskredieten van de Kreditanstalt für Wiederaufbau („KfW”) ten bedrage van 17 100 000 DEM en investeringssubsidies en -premies ten bedrage van 7 900 000 DEM ontving TGI van de Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben („BvS”) 16 500 000 DEM aan subsidies voor de herstructurering van een proeffabriek en 17 000 000 DEM aan THA/BvS-subsidies ter compensatie van verliezen over 1994 t/m 1997.

2.2.2. Activaovereenkomst 2 (11 december 1995)

- (15) In december 1995 werd de vierde productielijn aan TGI verkocht, omdat geen andere investeerder kon worden gevonden. De koopprijs bedroeg 50 000 DEM.
- (16) In het kader van activaovereenkomst 2 nam Duitsland onderstaande maatregelen ten bedrage van in totaal 8 925 000 DEM:

<i>(in DEM)</i>	
Maatregel	Bedrag
Investeringspremies	425 000
TAB-lening uit het Konsolidierungsfonds	2 000 000
BvS-subsidies voor de herstructurering van de vierde productielijn	4 000 000
BvS-investeringsubsidies	1 000 000
THA/BvS-subsidies ter compensatie van verliezen	1 500 000
Totaal	8 925 000

- (17) Afgezien van investeringspremies ten bedrage van 425 000 DEM en een lening van de Thüringer Aufbaubank („TAB”) ten bedrage van 2 000 000 DEM ontving TGI 4 000 000 DEM aan BvS-subsidies voor de herstructurering van de vierde productielijn, 1 000 000 DEM aan BvS-investeringsubsidies en 1 500 000 DEM aan THA/BvS-subsidies ter compensatie van verliezen over 1996 t/m 1998.
- (18) Voor activaovereenkomst 2 moest TGI een bankgarantie overleggen. Aangezien deze uitbleef, bleef deze activaovereenkomst tot februari 1998 voorwaardelijk zonder rechtsgevolg.

2.3. Het herstructureringsplan en de financiële maatregelen

- (19) Volgens Duitsland begonnen de moeilijkheden voor TGI doordat het begin van de investeringen een vertraging van een half jaar opleep, aangezien de THA activaovereenkomst 1 pas in december 1994 goedkeurde.
- (20) Daardoor kon pas in april 1995 een begin worden gemaakt met de investeringen, terwijl de onderneming ervan was uitgegaan dat in het vierde kwartaal van 1994 een begin met de investeringen zou worden gemaakt. Dit had tot gevolg dat de overige investeringen vertraging opliepen.
- (21) Bovendien kon TGI de voor de uitvoering van activaovereenkomst 2 vereiste borgtocht niet tijdig overleggen. Dit had wederom tot gevolg dat de BvS haar subsidies ten bedrage van 4 000 000 DEM voor de herstructurering van de vierde productielijn niet beschikbaar stelde, zodat de noodzakelijke investeringen niet uitgevoerd konden worden. Doordat TGI bovendien vanaf het begin met een voortdurend liquiditeitstekort te kampen had, dreigde het hele project te mislukken; in 1997 was de liquiditeit van de onderneming nagenoeg volledig uitgeput.
- (22) Om haar levensvatbaarheid te herstellen, was TGI genoodzaakt het liquiditeitsprobleem op te lossen en vermogen en reserves op te bouwen. Daartoe besloten de BvS, de deelstaat Thüringen en de particuliere investeerder in februari 1998 gezamenlijk actie te ondernemen.

- (23) Bij de aanmelding diende Duitsland het onderstaande herstructureringsplan in. De herstructurering was gepland voor de periode van 1998 t/m 2000:

(in DEM)

Behoeftte aan financiële middelen	Bedrag
Koopprijs	5 800 000
Herstructurering van de vierde productielijn	4 000 000
Investeringsen (vierde productielijn)	6 000 000
Plannen ter verhoging van de productiviteit	1 500 000
Algehele revisie	3 000 000
Schulden aan leveranciers uit 1997	1 750 000
Huur voor 1997	175 000
Totaal	22 225 000

- (24) De koopprijs voor de eerste drie productielijnen was nog steeds niet betaald. Bovendien was 4 000 000 DEM nodig voor de herstructurering van de vierde productielijn en 6 000 000 DEM voor de daarmee gemoeide investeringen. Voor plannen ter verhoging van de productiviteit en voor een algehele revisie van de productielijnen was 4 500 000 DEM gepland. Voor openstaande schulden aan leveranciers uit 1997 en voor oorspronkelijk in 1997 verschuldigde huurbetalingen was een bedrag van 1 925 000 DEM nodig.
- (25) Bovengenoemde herstructureringskosten moesten als volgt gefinancierd worden:

(in DEM)

Financiële maatregel	Bedrag
Het door de BvS afzien van de betaling van de koopprijs	4 000 000
Omzetting van de bankgarantie voor de resterende koopprijs in een grondrente	1 800 000
BvS-subsidies voor de herstructurering van de vierde productielijn	4 000 000
THA/BvS-subsidies ter compensatie van verliezen	1 325 000
Investeringspremies	475 000
TAB-lening uit het Konsolidierungsfonds	2 000 000
Eigen middelen (cashflow)	4 175 000
Bijdrage van de particuliere investeerder	3 850 000
Het door het personeel afzien van de kerstbonus	650 000
Vrijgave van zekerheden voor de baangarantie	250 000
Totaal	22 525 000

- (26) De BvS zag af van de betaling van 4 000 000 DEM van de oorspronkelijke koopprijs. Bovendien werd de bankgarantie ten bedrage van 1 800 000 DEM uit activaovereenkomst 1 omgezet in een grondrente om de liquiditeitspositie van de onderneming te verbeteren.
- (27) De BvS keurde uiteindelijk activaovereenkomst 2 goed zonder aan de bankgarantie vast te houden, een voorwaarde op grond waarvan de overeenkomst tot februari 1998 voorwaardelijk zonder rechtsgevolg was gebleven. De subsidies ten bedrage van 4 000 000 DEM voor de herstructurering van de vierde productielijn konden daardoor uiteindelijk worden uitbetaald. Bovendien ontving de onderneming 1 325 000 DEM aan THA/BvS-subsidies ter compensatie van verliezen.

- (28) In het kader van de herstructurering werd aan de onderneming 475 000 DEM aan investeringspremies toegekend.
- (29) De onderneming ontving van de TAB overeenkomstig de afspraak in het kader van activaovereenkomst 2 een lening van 2 000 000 DEM uit het Konsolidierungsfonds van de deelstaat Thüringen.
- (30) Volgens het herstructureringsplan wordt 4 175 000 DEM van de herstructureringskosten uit eigen middelen van de onderneming gefinancierd in de vorm van cashflow. Er werd niet vermeld of deze cashflow reeds was gegenereerd of wanneer hij zou moeten worden gegenereerd. Een particuliere investeerder, die nog gevonden moest worden, zou 3 850 000 DEM aan de herstructurering moeten bijdragen.
- (31) Bovendien zag het personeel af van de kerstbonus ten bedrage van 650 000 DEM.
- (32) Door de vrijgave van de zekerheid voor de baangarantie kwam 250 000 DEM voor de herstructurering vrij. Nadere informatie over deze zekerheid is niet beschikbaar.
- (33) Op basis van de voorlopige winst-en-verliesrekening werd voor 1999 uitgegaan van een positief bedrijfsresultaat voor TGI. Deze verwachtingen zijn niet uitgekomen. De geplande en feitelijke ontwikkeling blijken uit onderstaande tabel:

(in DEM)

	1997 (feitelijk)	1998 (gepland)	1998 (feitelijk)	1999 (gepland)	1999 (feitelijk)	2000 (gepland)
Omzet	28 048 000	34 800 000	31 429 000	38 700 000	27 371 000	41 000 000
Bedrijfsresultaat	- 5 224 000	- 200 000	- 1 006 000	1 275 000	- 1 900 000	2 900 000

- (34) Volgens de laatste door Duitsland verstrekte informatie kon geen nieuwe externe investeerder worden aangetrokken voor een bedrag van 3 850 000 DEM, zoals in het herstructureringsplan was voorzien. De Commissie beschikt niet over een aangepast herstructureringsplan.

2.4. Marktanalyse

- (35) Bij de door TGI vervaardigde producten gaat het om speciaal glas. Speciaal glas maakte in 1997 ca. 6 % van de totale glasproductie in de Gemeenschap uit en is een sector met een groot aantal uiteenlopende producten en een beperkt aantal productiebedrijven. TGI is een van de tien ondernemingen in de Gemeenschap die lichttechnisch glas produceren.
- (36) Volgens de informatie waarover de Commissie beschikt ⁽⁴⁾ behoorde de sector voor speciaal glas in 1997 met een productiestijging van meer dan 5 % ten opzichte van het jaar ervoor tot de groeisectoren. De markt voor lichttechnisch glas vertoonde in 1997 een toename van ca. 4 %. Deze positieve ontwikkeling zette in 1998 tegen alle verwachting niet door als gevolg van de Azië-crisis. Sinds midden 1999 herstelt de markt zich en de omzet van speciaal glas is in Duitsland met 3,4 % gestegen. De algemene vooruitzichten zijn positief.

2.5. Inleiden van de formele onderzoeksprocedure

- (37) De formele onderzoeksprocedure werd door de Commissie aangevangen met betrekking tot het afzien van de vordering van 4 000 000 DEM van de in activaovereenkomst 1 oorspronkelijk vastgelegde koopprijs, aangezien door de Commissie werd betwijfeld dat dit afzien in overeenstemming was met het gedrag van een particuliere schuldeiser, zoals door Duitsland werd beweerd. Deze maatregel werd bijgevolg als staatssteun ten gunste van TGI beschouwd.

⁽⁴⁾ Zie Panorama der EU-Industrie, deel 1, hoofdstuk 9, 1997; Rapport van het Comité Permanent des Industries du Verre de la CEE (CPIV) over 1998; en het jaarverslag over 1999 van het Bundesverband Glasindustrie und Mineralfaserindustrie.

- (38) Bovendien had de Commissie ernstige twijfels over de verenigbaarheid van de staatssteun met de gemeenschappelijke markt op grond van de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden van 23 december 1994⁽⁵⁾ (hierna: „richtsnoeren” genoemd). Betwijfeld werd dat de onderneming in moeilijkheden verkeerde op het moment dat werd afgezien van de koopprijs. De onderneming maakte weliswaar verlies, maar ontving klaarblijkelijk omvangrijke compensatie voor de verliezen. Zelfs indien de onderneming daadwerkelijk in moeilijkheden verkeerde, werd door de Commissie betwijfeld dat middels het herstructureringsplan de levensvatbaarheid van de onderneming zou kunnen worden hersteld. Er was niet voldaan aan de voorwaarde dat de staatssteun evenredig dient te zijn, aangezien er geen sprake was van een bijdrage van een particuliere investeerder. Aangezien een deel van de financiering van de maatregelen niet was gedekt, moest voorts worden betwijfeld dat het herstructureringsplan zou kunnen worden uitgevoerd.
- (39) Voorts beweerde Duitsland dat meerdere maatregelen in het kader van goedgekeurde steunregelingen waren genomen. Op basis van de haar ter beschikking staande informatie kon de Commissie niet vaststellen of drie investeringskredieten van de KfW van in totaal 17 100 000 DEM daadwerkelijk onder de steunregelingen vielen in het kader waarvan ze zouden zijn verstrekt, aangezien de voorwaarden voor de leningen noch de desbetreffende steunregelingen waren vermeld.
- (40) Bovendien werd door de Commissie ernstig betwijfeld dat de TAB-lening ten bedrage van 2 000 000 DEM in overeenstemming was met de bepalingen van de door de Commissie goedgekeurde steunregeling in het kader waarvan de lening zou zijn verstrekt. Zoals reeds uiteengezet, werd door de Commissie betwijfeld dat de onderneming in moeilijkheden verkeerde op het moment dat staatssteun werd verleend.
- (41) De Commissie verzocht om inlichtingen teneinde te kunnen vaststellen of de KfW-kredieten en de TAB-lening daadwerkelijk in overeenstemming waren met de bepalingen van de steunregelingen in het kader waarvan ze zouden zijn verstrekt.
- (42) Om een verdere vertraging van de beslissing inzake het afzien van de koopprijs van 4 000 000 DEM te voorkomen, zal de Commissie de formele onderzoeksprocedure met een definitieve beslissing over deze maatregel afsluiten. De Commissie zal indien nodig een aparte procedure inleiden voor de steunmaatregelen die geen aanleiding voor het inleiden van deze procedure waren en die gelet op de naar aanleiding van het verzoek om inlichtingen ontvangen informatie als nieuwe steunmaatregelen moeten worden beschouwd.

III. OPMERKINGEN VAN ANDERE BELANGHEBBENDEN

- (43) De Commissie heeft opmerkingen van een concurrent van de onderneming en van TGI zelf ontvangen. Deze opmerkingen zijn bij brieven van 20 oktober 2000 respectievelijk 6 november 2000 aan Duitsland overgelegd met het verzoek om een reactie. Op 15 december 2000 ontving de Commissie een reactie van Duitsland op de uiteenzettingen van de concurrent. Ten aanzien van de opmerkingen van TGI ontving de Commissie geen reactie van Duitsland.
- (44) In zijn opmerkingen naar aanleiding van het inleiden van de procedure voerde de concurrent aan dat de begunstigde haar producten stelselmatig onder de marktprijs en zelfs onder de kostprijs verkoopt, hetgeen volgens hem slechts dankzij de staatssteun ten gunste van TGI mogelijk is. Bovendien is er naar zijn mening sprake van een structurele overcapaciteit in enkele productsectoren waarin TGI actief is, in het bijzonder voor huishoudelijk glas, peilglas en glazen buizen. De concurrent uitte voorts twijfels over de identiteit van de begunstigde onder verwijzing naar de nauwe band tussen TGI en de andere ondernemingen die de grootaandeelhouder en directeur van TGI bezit.
- (45) TGI verklaarde in haar opmerkingen naar aanleiding van het inleiden van de procedure dat het afzien van de betaling van een deel van de koopprijs evenals de TAB-lening geen steunmaatregelen zijn in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag. De onderneming voerde aan dat de deelstaat Thüringen in het kader van de privatisering van de eerste drie productielijnen de toezegging heeft gedaan 10 750 000 DEM aan investeringssubsidies beschikbaar te stellen. Uiteindelijk zou echter slechts 6 750 000 DEM zijn uitbetaald. Daarom moet de oorspronkelijke prijs van 4 800 000 DEM als te hoog worden beschouwd. Het afzien van de koopprijs betreft derhalve een aanpassing van de oorspronkelijke privatiseringsovereenkomst, waartoe TGI juridisch gezien bevoegd is. Ten aanzien van de TAB-lening voerde TGI aan dat deze lening een compensatie vormt voor de sloop van enkele gebouwen in het kader van het plan van de deelstaat Thüringen voor de bouw van een technologiepark. Bovendien voerde de onderneming aan dat beide maatregelen, voorzover de Commissie ze als staatssteun zou blijven beschouwen, op grond van de richtsnoeren kunnen worden vrijgesteld.

⁽⁵⁾ PB C 368 van 23.12.1994, blz. 12.

IV. OPMERKINGEN VAN DUITSLAND

- (46) In zijn reactie naar aanleiding van het inleiden van de procedure verklaarde Duitsland nogmaals dat het afzien van de koopprijs naar zijn oordeel geen staatssteun is, maar als maatregel van een schuldeiser in de particuliere sector kan worden beschouwd. Duitsland verklaarde bovendien dat, mocht de Commissie het afzien van de koopprijs als staatssteun beschouwen, dit als herstructureeringssteun zou kunnen worden goedgekeurd.
- (47) Duitsland heeft informatie verstrekt om aan te tonen dat de drie kredieten van de KfW geen steunmaatregelen zijn of onder een door de Commissie goedgekeurde steunregeling vallen.
- (48) Bovendien heeft Duitsland informatie verstrekt om aan te tonen dat de begunstigde een kleine of middelgrote onderneming („KMO”) is. Duitsland voerde aan dat TGI en de andere ondernemingen die in handen van dezelfde aandeelhouder zijn, geen economische eenheid vormen. De wederzijdse transacties komen tegen marktconforme voorwaarden tot stand en maken slechts een klein deel van de omzet van de ondernemingen uit.
- (49) In zijn reactie op de opmerkingen van een concurrent van TGI wees Duitsland de vermeende dumpingpraktijken van de hand. Dat de prijzen van TGI in enkele gevallen onder de prijzen van de concurrent liggen, bewijst nog niet dat TGI zich aan dumping schuldig zou maken, maar is een bewijs voor een normale mededinging in een markteconomie. Bovendien verklaarde Duitsland dat de door de concurrent gemaakte vergelijking tussen de prijzen van TGI en zijn eigen prijzen niet klopt. De concurrent had tevens aangevoerd dat TGI aanzienlijke kortingen op de in de lijst met groothandelsprijzen genoemde prijzen geeft. Duitsland voerde aan dat deze prijzen voor de eindgebruiker bestemd zijn. TGI verkoopt echter vrijwel nooit rechtstreeks aan de eindgebruiker. Wanneer producten aan een tussenhandelaar worden verkocht, zijn kortingen tot 80 % op de relevante markt gangbaar. Daarom dient een prijsvergelijking op de nettoprijzen gebaseerd te worden.
- (50) Ten aanzien van de kwestie van de door de concurrent genoemde potentiële overcapaciteit in enkele productsectoren waarin TGI actief is, verklaarde Duitsland dat de afbakening van de markt door de concurrent te beperkt is. De concurrent beperkt zich in zijn analyse tot de markt voor enkele afzonderlijke producten zonder rekening te houden met de substitueerbaarheid aan de aanbodzijde. Duitsland verklaarde dat op de relevante markt van overcapaciteit geen sprake is.

V. BEOORDELING

- (51) TGI heeft financiële steun uit overheidsmiddelen en daarmee voordelen ten opzichte van haar concurrenten genoten. Aangezien in de relevante productsector concurrenten uit de Gemeenschap actief zijn en handel gedreven wordt, bestaat het risico dat hierdoor de mededinging op de gemeenschappelijke markt wordt vervalst.
- (52) De Commissie moet allereerst onderzoeken of deze met overheidsmiddelen gefinancierde maatregelen staatssteun is. Zo ja, dan moet zij onderzoeken of deze met de gemeenschappelijke markt verenigbaar zijn.

5.1. De begunstigde onderneming

- (53) Voor Duitsland is TGI de begunstigde. Bovendien gaat het bij deze onderneming naar het oordeel van Duitsland om een KMO als bedoeld in de richtsnoeren inzake overheidssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen ⁽⁶⁾ („KMO-kaderregeling”).
- (54) Bij het inleiden van de formele onderzoeksprocedure stelde de Commissie de vraag of de desbetreffende onderneming groter dan TGI zou kunnen zijn. De grootaandeelhouder en directeur van TGI is tevens enig aandeelhouder en directeur van twee andere ondernemingen, PFS en LS. Tezamen telden TGI, PFS en LS meer dan 250 medewerkers en overschreden ze daarmee de in de KMO-kaderregeling vastgelegde drempelwaarde.
- (55) Voor de beoordeling van de vraag of het afzien van de koopprijs verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, is het niet van belang of TGI al dan niet een KMO is, zodat deze kwestie in het kader van de onderhavige procedure niet verder wordt behandeld.

⁽⁶⁾ PB C 213 van 23.7.1996, blz. 4.

5.2. Steunmaatregel in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag en overeenstemming met goedgekeurde steunregelingen

5.2.1. Bijdragen van de THA/BvS in het kader van activaovereenkomst 1

- (56) De maatregelen in het kader van activaovereenkomst 1 vielen onder de werking van de THA-steunregeling E 15/92 ⁽⁷⁾. De sluiting van de onderneming zou de goedkoopste oplossing zijn geweest, maar de staat besloot desondanks de onderneming met overheidssteun te privatiseren, waardoor voor de staat kosten ten bedrage van 33 500 000 DEM zijn ontstaan. De voor de onderneming te betalen prijs van 5 800 000 DEM is bijgevolg een negatieve prijs. Aangezien de onderneming minder dan 1 000 werknemers telde, valt deze financiële steun van de THA/BvS aan TGI onder de THA-steunregeling E 15/92.

5.2.2. Bijdragen van de THA/BvS in het kader van activaovereenkomst 2

- (57) De maatregelen in het kader van activaovereenkomst 2 vielen onder de werking van de THA-steunregeling N 768/94 ⁽⁸⁾. De sluiting van de onderneming zou de goedkoopste oplossing zijn geweest, maar de staat besloot desondanks de onderneming met overheidssteun te privatiseren, waardoor voor de staat kosten ten bedrage van 6 500 000 DEM zijn ontstaan. De voor de onderneming te betalen prijs van 50 000 DEM is bijgevolg een negatieve prijs. Aangezien de onderneming minder dan 250 medewerkers telde, valt deze financiële steun van de THA/BvS aan TGI onder de THA-steunregeling N 768/94.

5.2.3. Investeringskredieten van de KfW in het kader van activaovereenkomst 1

- (58) De KfW verstrekke, naar werd gezegd, op grond van door de Commissie eerder goedgekeurde steunregelingen drie kredieten van in totaal 17 100 000 DEM. Aangezien de Commissie niet over voldoende informatie beschikte om vast te stellen of deze kredieten daadwerkelijk onder een dergelijke steunregeling vielen, verzocht zij om inlichtingen.
- (59) Het eerste krediet van 10 000 000 DEM werd verstrekt in het kader van een KfW-programma voor de middenstand, het tweede krediet van 5 100 000 DEM in het kader van een EU-werkgelegenheidsprogramma van de KfW voor de middenstand. Volgens de door Duitsland verstrekte informatie werden beide kredieten tegen marktvoorwaarden verstrekt tegen een rente die boven de referentierentevoet lag. Aangezien de onderneming ten tijde van deze maatregelen niet in moeilijkheden verkeerde, komt de Commissie tot de conclusie dat hier geen sprake is van steunmaatregelen.
- (60) Het derde krediet van 2 000 000 DEM werd verstrekt in het kader van het ERP-Aufbauprogramm, een door de Commissie eerder goedgekeurde steunregeling ⁽⁹⁾. Dit krediet voldoet aan de voorwaarden van de steunregeling in het kader waarvan het zou zijn verstrekt en valt derhalve daadwerkelijk onder deze regeling. Bijgevolg betreft het hier een bestaande steunmaatregel die in het kader van de onderhavige procedure niet opnieuw beoordeeld hoeft te worden.

5.2.4. Investeringsubsidies en investeringspremies

- (61) In het kader van activaovereenkomst 1 ontving TGI 9 750 000 DEM aan investeringsubsidies op basis van het 23e kaderplan „Verbetering van regionale economische structuren”, een door de Commissie goedgekeurde regionale steunregeling ⁽¹⁰⁾.

⁽⁷⁾ THA-regeling E 15/92 SG (92) D/17613 van 8 december 1992.

⁽⁸⁾ THA-regeling N 768/94 SG (95) D/1062 van 1 februari 1995.

⁽⁹⁾ N 562/c/94, SG (94) D/17293 van 1 december 1994.

⁽¹⁰⁾ 23e kaderplan „Verbetering van regionale economische structuren”. Maatregelen in het kader van deze regeling gelden als regionale investeringssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag en zijn door de Commissie goedgekeurd op grond van de uitzondering in artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag (N 157/94, SG (94) D/11038 van 1 augustus 1994).

- (62) In het kader van beide activaovereenkomsten werd 1 575 000 DEM aan investeringspremies toegekend. Bovendien ontving TGI buiten de activaovereenkomsten om in 1996 876 000 DEM aan investeringspremies en in 1997 748 000 DEM aan premies. Alle betalingen gebeurden op basis van de wet Investitionszulagengesetz, een door de Commissie goedgekeurde regionale steunregeling ⁽¹¹⁾.
- (63) De vraag of de investeringssubsidies en de investeringspremies verenigbaar zijn met de steunregeling in het kader waarvan ze zouden zijn toegekend, wordt in de onderhavige procedure niet beoordeeld, maar indien nodig in een aparte procedure.

5.2.5. *Omzetting van zekerheden voor een bedrag van 1 800 000 DEM van de koopprijs en uitstel van terugbetaling*

- (64) De BvS verklaarde zich in het kader van de gezamenlijke actie ermee akkoord de bankgarantie van 1 800 000 DEM uit hoofde van de eerste overeenkomst in een achtergestelde grondrente om te zetten. Deze zekerheid heeft een geringere waarde dan de bankgarantie. Volgens de door Duitsland verstrekte informatie werd de terugbetaling van de resterende koopprijs eveneens opgeschort en staat deze inmiddels voor 2003 gepland. Aangezien deze maatregelen voor de onderneming voordelen opleveren die een particuliere schuldeiser waarschijnlijk niet aan een onderneming in moeilijkheden zou hebben gungund, vormen deze maatregelen klaarblijkelijk eveneens staatssteun.
- (65) De omzetting van de zekerheden en het uitstel van betaling worden niet in het kader van de onderhavige procedure beoordeeld. Indien nodig zullen zij het onderwerp van een aparte procedure zijn.

5.2.6. *Afzien van de betaling van 4 000 000 DEM van de koopprijs (februari 1998)*

- (66) Duitsland voert aan dat dit afzien voor de BvS vanuit economisch oogpunt voordeliger was dan het zou zijn geweest aan de betaling van de volledige koopprijs vast te houden. Derhalve zou dit afzien geen staatssteun zijn.
- (67) Krachtens de vaste rechtspraak van het Europese Hof van Justitie dient ter beantwoording van de vraag of een maatregel van een overheidsinstantie staatssteun is, vastgesteld te worden of de begunstigde onderneming een economisch voordeel heeft dat zij onder normale marktomstandigheden niet zou hebben gehad ⁽¹²⁾. Derhalve legt Duitsland een analyse over om aan te tonen dat het afzien van de koopprijs door de BvS tot doel had de betaling van de in activaovereenkomst 1 overeengekomen koopprijs te maximaliseren en de daarmee verbonden kosten te verminderen.
- (68) Duitsland verklaarde dat TGI in 1997 op de rand van het faillissement stond. Het eigen vermogen van de onderneming was dramatisch gedaald en de onderneming verkeerde in ernstige liquiditeitsproblemen. De koopprijs van in totaal 5 800 000 DEM stond nog steeds open. Duitsland voert aan dat de onderneming waarschijnlijk failliet zou zijn gegaan, indien de BvS zou hebben vastgehouden aan de betaling van de volledige koopprijs.
- (69) Duitsland voert aan dat de BvS in geval van een faillissement hoogstwaarschijnlijk slechts een deel van de koopprijs — namelijk de 1 800 000 DEM die door de bankgarantie werd gegarandeerd — uit de failliete boedel zou hebben ontvangen. De resterende 4 000 000 DEM werd gegarandeerd door een achtergestelde grondrente. Volgens Duitsland zou dit bedrag verloren geweest zijn, aangezien de vorderingen van andere schuldeisers voorrang hadden.
- (70) Bovendien verklaarde Duitsland dat activaovereenkomst 2 niet van kracht geworden zou zijn, indien de BvS aan de betaling van de totale koopprijs zou hebben vastgehouden. De uitvoering van activaovereenkomst 2 was tijdelijk tot februari 1998 opgeschort, omdat TGI niet de bankgarantie kon overleggen die een voorwaarde vormde voor de goedkeuring van de overeenkomst door de BvS. TGI werd in februari 1998 van deze verplichting bevrijd. Indien activaovereenkomst 2 niet van kracht geworden zou zijn, zouden voor de BvS extra kosten zijn ontstaan in verband met het stilleggen van de vierde productielijn, het recultiveren van het perceel van de vierde productielijn en het beheer tot het moment van verkoop van het perceel, aangezien geen andere investeerder gevonden kon worden.

⁽¹¹⁾ Investitionszulagengesetz (N 494/A/95, SG (95), D/17154 van 27 december 1995). Maatregelen op grond van deze wet gelden als regionale investeringssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag en zijn door de Commissie goedgekeurd op grond van de uitzondering in artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag.

⁽¹²⁾ Bijvoorbeeld het vonnis van 29 april 1999 in zaak C-342/96 (Spanje/Commissie), Jurisprudentie 1999, blz. I-2459, punt 41.

- (71) Volgens Duitsland stond de BvS derhalve voor de keus om af te zien van een deel van de koopprijs of aan de betaling van de totale prijs vast te houden, waarbij het laatste het faillissement van de onderneming zou hebben betekend.
- (72) Duitsland trachtte de Commissie door middel van een vergelijking van beide alternatieven duidelijk te maken dat het afzien van de koopprijs vanuit economisch oogpunt een voordeligere oplossing was.
- (73) Met het afzien van de koopprijs en daarmee de uitvoering van activaovereenkomst 2 waren volgens Duitsland voor de BvS uiteindelijk kosten ten bedrage van 1 811 000 DEM gemoeid. Dit is het verschil tussen inkomsten ten bedrage van 2 847 000 DEM (1 800 000 DEM van de koopprijs in het kader van activaovereenkomst 1 en 1 047 000 DEM voor de verkoop aan TGI van het perceel waarop de vierde productielijn stond) en kosten ten bedrage van 4 658 000 DEM (4 000 000 DEM aan herstructureringsubsidies en 658 000 DEM ter compensatie van verliezen in overeenstemming met activaovereenkomst 2).
- (74) In geval van een faillissement en niet-uitvoering van activaovereenkomst 2 zouden voor de BvS uiteindelijk kosten ten bedrage van 2 590 000 DEM zijn ontstaan. De BvS zou in dat geval inkomsten ten bedrage van 2 270 000 DEM hebben gehad (1 800 000 DEM van de koopprijs in het kader van activaovereenkomst 1 en naar schatting 470 000 DEM uit de verkoop van het perceel waarop de vierde productielijn stond). De kosten in verband met het stilleggen van de vierde productielijn, het recultiveren van het perceel van de vierde productielijn en het beheer tot het moment van verkoop van het perceel zouden voor de BvS 4 860 000 DEM hebben bedragen.
- (75) Aangezien de BvS volgens Duitsland door af te zien van de koopprijs met kosten ten bedrage van 1 811 000 DEM werd geconfronteerd tegenover kosten ten bedrage van uiteindelijk 2 590 000 DEM in geval van een faillissement, bleek het afzien vanuit economisch oogpunt de voordeligere oplossing.
- (76) De Commissie kan deze argumentatie om drie redenen niet volgen. Ten eerste zijn er geen aanwijzingen dat activaovereenkomst 2 niet van kracht geworden zou zijn, indien de BvS niet zou hebben afgezien van een deel van haar vordering. Activaovereenkomst 2 was oorspronkelijk in december 1995 gesloten. Tot februari 1998 was zij voorwaardelijk zonder rechtsgevolg gebleven, aangezien TGI geen bankgarantie kon overleggen, hetgeen een voorwaarde was voor de uitvoering van de overeenkomst. Zonder deze bankgarantie hadden beide partijen, TGI en BvS, tot 31 maart 1996 het recht de overeenkomst te herroepen. Geen der partijen heeft van dit recht gebruik gemaakt. Aangezien de BvS de overlegging van een bankgarantie als voorwaarde had gesteld voor de uitvoering van activaovereenkomst 2, hing het van kracht worden van de overeenkomst van de BvS af. De BvS had de overeenkomst op elk moment van kracht kunnen laten worden door af te zien van de overlegging van de bankgarantie. Het is derhalve niet aan twijfel onderhevig dat de uitvoering van activaovereenkomst 2 niet afhankelijk was van het afzien van de koopprijs. Activaovereenkomst 2 werd uiteindelijk in februari 1998 van kracht toen de BvS niet langer aan de bankgarantie vasthield.
- (77) Er zijn geen aanwijzingen dat TGI het recht zou hebben gehad de overeenkomst te herroepen op het moment waarop werd afgezien van de betaling van de volledige koopprijs (februari 1998) en evenmin dat zulks in het belang van de onderneming zou zijn geweest. Duitsland vermeldt dat het van kracht worden van activaovereenkomst 2 zelfs ertoe bijdroeg de moeilijke financiële situatie van TGI te stabiliseren, aangezien de subsidies ten bedrage van 4 000 000 DEM voor de herstructurering van de vierde productielijn eindelijk uitbetaald konden worden. Er zijn geen aanwijzingen dat het afzien van de koopprijs noodzakelijk was voor het van kracht worden van activaovereenkomst 2 of daarvoor een voorwaarde vormde en in hoeverre hiertussen een verband bestond.
- (78) Geen enkele particuliere schuldeiser zou derhalve hebben geaccepteerd dat het van kracht worden van activaovereenkomst 2 afhankelijk zou worden gemaakt van het afzien van de betaling van een deel van de koopprijs. Indien activaovereenkomst 2 ook van kracht geworden zou zijn, als de BvS aan de betaling van de volledige koopprijs zou hebben vastgehouden, hoeft daarmee in de vergelijking van beide alternatieven geen rekening gehouden te worden, aangezien de BvS in beide scenario's (afzien van de koopprijs en faillissement) dezelfde kosten in verband met activaovereenkomst 2 zou hebben moeten dragen. Derhalve hoeft alleen de betaling van de koopprijs vergeleken te worden. Door af te zien van de koopprijs ontving de BvS 1 800 000 DEM van de koopprijs. Bij een faillissement zou de betaling van 1 800 000 DEM verzekerd zijn geweest en zou bovendien de mogelijkheid hebben bestaan dat de BvS een deel van de resterende koopprijs van 4 000 000 DEM zou hebben ontvangen. Het afzien van de koopprijs blijkt derhalve niet de voordeligste oplossing te zijn en strookt daarom niet met het gedrag van een particuliere schuldeiser.

- (79) Ten tweede, ook indien activaovereenkomst 2 niet van kracht geworden zou zijn doordat de BvS aan de betaling van de volledige koopprijs zou hebben vastgehouden, terwijl zij bij afzien van de koopprijs wel van kracht geworden zou zijn, zijn er geen aanwijzingen dat de BvS zich bij haar beslissing om af te zien van een deel van de koopprijs, heeft gedragen als een particuliere schuldeiser. Duitsland voert aan dat in geval van een faillissement en het niet van kracht worden van activaovereenkomst 2 voor de BvS kosten ten bedrage van 4 860 000 DEM zouden zijn ontstaan in verband met het stilleggen van de vierde productielijn, het recultiveren van het perceel en het beheer tot het moment van verkoop van het perceel. De Commissie acht deze hoge kosten niet vergelijkbaar met de verplichtingen waaraan een particuliere schuldeiser in dezelfde situatie zou zijn gehouden. Duitsland noemt voor het recultiveren van het perceel waarop de vierde productielijn zich bevindt, kosten ten bedrage van 2 200 000 DEM. De recultivering is op grond van een plan van de deelstaat Thüringen nodig voor de bouw van een technologiepark. De Commissie gaat ervan uit dat een particuliere schuldeiser deze verplichting niet zou hebben. Er is niet uitgelegd waarom de vierde productielijn in geval van een faillissement geen enkele waarde zou hebben. Bovendien noemt Duitsland 1 047 000 DEM aan opbrengsten uit de verkoop van het perceel van de vierde productielijn. In geval van een faillissement berekent Duitsland potentiële opbrengsten uit de verkoop van het perceel van slechts 470 000 DEM. Het verschil tussen beide prijzen is niet nader toegelicht.
- (80) Ten derde verklaarde de BvS zich in het kader van activaovereenkomst 2 bereid een investeringssubsidie van 1 000 000 DEM beschikbaar te stellen. Met dit bedrag is bij de vergelijking van beide alternatieven geen rekening gehouden. Door deze verplichting zouden de extra kosten voor de BvS bij het van kracht worden van activaovereenkomst 2 nog hoger zijn uitgevallen. Bij afzien van koopprijs en bij het van kracht worden van activaovereenkomst 2 zouden de kosten voor de BvS derhalve uiteindelijk 2 811 000 DEM in plaats van de door Duitsland beweerde 1 811 000 DEM bedragen en daarmee hoger uitvallen dan de kosten ten bedrage van 2 590 000 DEM in geval van een faillissement.
- (81) Zelfs indien de uitvoering van activaovereenkomst 2 van het afzien van de koopprijs afhankelijk zou zijn, kan de Commissie de door Duitsland uiteengezette analyse niet accepteren. Zoals hierboven is toegelicht, zijn er geen aanwijzingen dat voor de BvS bij afzien van de koopprijs en uitvoering van activaovereenkomst 2 lagere kosten zouden zijn ontstaan dan wanneer ze aan de betaling van de volledige koopprijs zou hebben vastgehouden, hetgeen de niet-uitvoering van activaovereenkomst 2 tot gevolg zou hebben gehad.
- (82) TGI voert aan dat het afzien van betaling van de BvS geen staatssteun is, maar een aanpassing van de privatiseringsovereenkomst, aangezien de deelstaat Thüringen minder investeringssubsidies heeft toegekend dan in verband met de privatisering van de eerste drie productielijnen overeengekomen was. De BvS en de deelstaat Thüringen zijn evenwel verschillende rechtspersonen, zodat de Commissie dit argument in geen geval kan accepteren. Eventuele aanspraken die TGI jegens de deelstaat Thüringen en de BvS mocht hebben, dienen gescheiden van elkaar behandeld te worden.
- (83) Door af te zien van 4 000 000 DEM van de koopprijs beoogde de BvS derhalve het bestaan van de onderneming veilig te stellen en niet de financiële lasten te verminderen. De BvS heeft zich bijgevolg niet als een particuliere schuldeiser gedragen; het afzien van de koopprijs is staatssteun die als ad-hocsteunmaatregel beoordeeld dient te worden.

5.2.7. TAB-lening ten bedrage van 2 000 000 DEM uit het Konsolidierungsfonds van de deelstaat Thüringen (februari 1998)

- (84) Volgens Duitsland werd deze lening verstrekt uit het Konsolidierungsfonds van de deelstaat Thüringen voor ondernemingen in moeilijkheden, een door de Commissie goedgekeurde steunregeling⁽¹³⁾. De Commissie betwijfelde ernstig dat de lening onder de regeling valt en verzocht om inlichtingen te verstrekken.
- (85) De TAB-lening wordt niet in het kader van onderhavige procedure behandeld. Indien nodig zal zij onderwerp zijn van een aparte procedure.

5.3. Artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag

- (86) Het afzien van de koopprijs moet door de Commissie als ad-hocsteunmaatregel worden beoordeeld. Artikel 87, leden 2 en 3, van het EG-Verdrag voorzien in uitzonderingen van de principiële onverenigbaarheid van steunmaatregelen met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 1.

⁽¹³⁾ NN 74/95, SG (96) D/1946 van 6 februari 1996.

- (87) De uitzonderingen in artikel 87, lid 2, van het EG-Verdrag gelden niet in het onderhavige geval, want de steunmaatregelen zijn geen steunmaatregelen van sociale aard aan individuele verbruikers, geen steunmaatregelen tot herstel van schade veroorzaakt door natuurrampen of andere buitengewone gebeurtenissen en evenmin steunmaatregelen aan de economie van bepaalde streken van de Bondsrepubliek Duitsland die nadeel ondervinden van de deling van Duitsland.
- (88) Artikel 87, lid 3, onder a) en c), van het EG-Verdrag voorziet in meer uitzonderingen. Aangezien het hoofddoel van de steunmaatregelen niet de regionale ontwikkeling is, maar het herstel van de rentabiliteit van een in moeilijkheden verkerende onderneming op de lange termijn, zijn uitsluitend de uitzonderingen in artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag van toepassing. Volgens deze bepaling kunnen steunmaatregelen ter ondersteuning van de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën met de gemeenschappelijke markt verenigbaar zijn, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad. De Commissie beoordeelt reddings- en herstructureringssteun aan de hand van de door haar dienaangaande vastgestelde richtsnoeren. Uit het eerste onderzoek is gebleken dat geen van de andere communautaire kaderregelingen — bijvoorbeeld steunmaatregelen ten behoeve van onderzoek en ontwikkeling, milieubescherming, kleine en middelgrote ondernemingen of werkgelegenheid en opleiding — in het onderhavige geval van toepassing is.
- (89) Aangezien de steunmaatregelen volgens de informatie vóór 30 april 2000 zijn genomen, zijn de richtsnoeren van 1994 van toepassing ⁽¹⁴⁾.
- (90) Krachtens punt 2.1 van de richtsnoeren is de zwakke financiële positie van ondernemingen die steun voor hun herstructurering ontvangen, gewoonlijk terug te voeren op slechte bedrijfsresultaten in het verleden en sombere toekomstperspectieven. Tot de kenmerkende symptomen van een dergelijke situatie behoren een verminderde rentabiliteit of toenemend verlies, een dalende omzet, groeiende voorraden, overcapaciteit, een geringere cashflow, een stijgende schulden- en rentelast en een lage nettoboekwaarde.
- (91) Bij het inleiden van de procedure werd door de Commissie betwijfeld dat TGI ten tijde van de toekenning van de steun een onderneming in moeilijkheden was. Op basis van de door Duitsland verstrekte informatie komt de Commissie thans tot de conclusie dat de onderneming ten tijde van de toekenning van de steun in moeilijkheden verkeerde. De onderneming maakte voortdurend verlies en genereerde onvoldoende cashflow om de noodzakelijke investeringen uit te voeren. Bovendien was het eigen vermogen van de onderneming aanzienlijk gedaald.

Herstel van de rentabiliteit

- (92) Voorwaarde voor de toekenning van herstructureringssteun is dat er een solide, samenhangend en uitgebreid herstructureringsplan bestaat waarmee de rentabiliteit van de onderneming op de lange termijn binnen een redelijk tijdsbestek en op grond van realistische veronderstellingen kan worden hersteld.
- (93) Duitsland heeft een herstructureringsplan voor de periode van 1998 tot en met 2000 gepresenteerd, inclusief een prognose van de omzet en het bedrijfsresultaat van de onderneming voor de jaren 1998 tot en met 2000. De rentabiliteit van de onderneming moest in 1999 zijn hersteld.
- (94) Het herstructureringsplan gaat uit van de veronderstelling dat een nieuwe investeerder 3 850 000 DEM zou bijdragen. Hiermee zou een aanzienlijk deel van de in het herstructureringsplan geplande investeringskosten worden gedekt.
- (95) Uit de laatste door Duitsland verstrekte informatie kan evenwel worden opgemaakt dat er geen nieuwe particuliere investeerder kon worden gevonden. De financiering van de herstructureringsmaatregelen is bijgevolg niet gegarandeerd. Voor het overige beschikt de Commissie niet over een nieuw herstructureringsplan waarin hiermee rekening gehouden is.

⁽¹⁴⁾ Punt 7.5 van de communautaire richtsnoeren voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden (Mededeling aan de lidstaten en voorstel voor dienstige maatregelen) van 1999 luidt als volgt: „De Commissie zal de verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt van alle reddings- en herstructureringssteun die zonder toestemming van de Commissie (...) wordt toegekend, onderzoeken (...) op de grondslag van de ten tijde van de toekenning van de steun geldende richtsnoeren (...)” (PB C 288 van 9.10.1999, blz. 2).

- (96) Bovendien moest de rentabiliteit in 1999 zijn hersteld. De onderneming maakte desondanks ook dat jaar nog verlies.
- (97) De Commissie komt derhalve tot de conclusie dat het herstructureringsplan niet tot herstel van de rentabiliteit van de onderneming heeft geleid.

Vermijding van buitensporige vervalsing van de mededinging

- (98) Het herstructureringsplan moet voorzien in maatregelen om nadelige gevolgen voor concurrenten zoveel mogelijk te compenseren; de steun zou anders het gemeenschappelijk belang schaden en niet in aanmerking kunnen komen voor een vrijstelling op grond van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag.
- (99) Indien derhalve uit een objectieve beoordeling van de vraag- en aanbodzijde blijkt dat er sprake is van een structurele overcapaciteit op de relevante markt in de Europese Gemeenschap waarop de begunstigde actief is, dient het herstructureringsplan, evenredig met de hoogte van het ontvangen steunbedrag, bij te dragen tot de herstructurering van de desbetreffende bedrijfstak door onomkeerbare vermindering of sluiting van capaciteit.
- (100) Duitsland verklaart dat TGI haar productiecapaciteit in de toekomst niet zal verlagen en niet zal verhogen.
- (101) In zijn opmerkingen naar aanleiding van het inleiden van de procedure voerde een concurrent van TGI aan dat in enkele productsectoren waarin TGI actief is, sprake is van een structurele overcapaciteit. Zoals in de overwegingen 35 en 36 echter is uiteengezet, lijkt er op basis van de informatie waarover de Commissie beschikt op de markt als geheel geen sprake van overcapaciteit te zijn.

Steun in verhouding tot de kosten en baten van de herstructurering

- (102) Het bedrag en de intensiteit van de steun moeten tot het voor de herstructurering noodzakelijke minimum worden beperkt en verband houden met de voordelen die de Commissie ervan verwacht. Derhalve wordt van de investeerder verwacht dat hij uit eigen middelen een aanzienlijke bijdrage aan het herstructureringsplan levert. Bovendien moet de steun in een zodanige vorm worden toegekend dat de onderneming niet de beschikking krijgt over extra middelen die door de onderneming zouden kunnen worden gebruikt voor agressieve en marktvervalsende activiteiten die geen verband houden met het herstructureringsproces.
- (103) In zijn opmerkingen naar aanleiding van het inleiden van de procedure voerde een concurrent van TGI aan dat TGI haar producten stelselmatig onder de marktprijs en zelfs onder de kostprijs verkoopt. TGI zou voortdurend compensatie voor verliezen hebben ontvangen. Aangezien er geen draagkrachtig herstructureringsplan is overgelegd, kan de Commissie niet uitsluiten dat de aan de onderneming verstrekte middelen werden gebruikt voor marktvervalsende activiteiten die geen verband houden met het herstructureringsproces.
- (104) Duitsland beschouwt het afzien van het personeel van de kerstbonus in 1997 als een bijdrage van de investeerder. Ook al kan dit worden beschouwd als een aanzienlijke bijdrage van het personeel tot herstructurering van de onderneming, kan het afzien van de kerstbonus niet geacht worden een bijdrage van de investeerder te zijn, aangezien hiermee voor de investeerder geen risico verbonden is.
- (105) Bovendien beschouwt Duitsland de korting op de vergoeding van de directeur (die grootaandeelhouder van de onderneming is) als een bijdrage van de investeerder. Deze maatregel is echter niet in het herstructureringsplan opgenomen en kan derhalve niet als eigen bijdrage van de investeerder worden beschouwd.
- (106) Voorts beschouwt Duitsland een cashflow van 4 175 000 DEM als bijdrage van de investeerder. De Commissie kan deze interne financiering niet als een deel van de bijdrage van de investeerder accepteren, aangezien ze voor een belangrijk deel direct of indirect mogelijk is gemaakt door steunmaatregelen. Hoewel de behoefte aan financiële middelen voor de herstructurering van de onderneming dankzij de cashflow lager zou kunnen uitvallen, kan de Commissie dit niet als een deel van de bijdrage van de investeerder laten gelden. Voor het overige heeft Duitsland niet meegedeeld wanneer deze cashflow is gegenereerd of dat hij nog gegenereerd moet worden.

- (107) De Commissie komt derhalve tot de conclusie dat geen sprake is van een bijdrage van de particuliere investeerder als bedoeld in de richtsnoeren. Er is bijgevolg niet voldaan aan het criterium dat de steun evenredig dient te zijn.

Volledige uitvoering van het herstructureringsplan

- (108) De onderneming moet het herstructureringsplan volledig uitvoeren. Het enige herstructureringsplan waarover de Commissie beschikt, bevat een financieringsstekort, aangezien zich geen nieuwe investeerder heeft aangediend. Aangezien deze bijdrage van de investeerder echter essentieel is voor de uitvoering van het herstructureringsplan — in het bijzonder voor de uitvoering van de absoluut noodzakelijke investeringen — moet worden betwijfeld dat het plan wordt uitgevoerd.

VI. CONCLUSIES

- (109) De Commissie stelt vast dat het in 1998 aan de onderneming TGI toegekende afzien van de koopprijs ten bedrage van 4 000 000 DEM staatssteun is. Voorts heeft Duitsland de staatssteun op onrechtmatige wijze in strijd met artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag uitgevoerd. De maatregel voldoet niet aan de in de richtsnoeren genoemde criteria en is derhalve op grond van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag niet verenigbaar met de gemeenschappelijke markt. Het herstructureringsplan is niet gebaseerd op realistische veronderstellingen omtrent het herstel van de levensvatbaarheid van de onderneming. Aan het criterium dat de steun evenredig moet zijn, is evenmin voldaan. Daarom besluit de Commissie dat Duitsland de steun aan de begunstigde terug dient te vorderen.
- (110) Bovendien stelt de Commissie vast dat de omzetting van de zekerheden en het uitstel van de terugbetaling van 1 800 000 DEM van de koopprijs in het kader van activaovereenkomst 1 alsmede de TAB-lening van 2 000 000 DEM ten gunste van TGI onderwerp van een aparte procedure zullen zijn,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De staatssteun van Duitsland ten gunste van Technische Glaswerke Ilmenau GmbH in de vorm van het afzien van 4 000 000 DEM van de koopprijs in het kader van de op 26 september 1994 gesloten activaovereenkomst 1 is niet verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 2

1. Duitsland treft alle nodige maatregelen om de in artikel 1 vermelde, onrechtmatig ter beschikking gestelde steun aan de begunstigde terug te vorderen.
2. De terugvordering van deze steun dient met inachtneming van de procedures van het Duitse recht onverwijld te geschieden, voorzover bedoelde procedures de onmiddellijke feitelijke tenuitvoerlegging van de beschikking toestaan. Over het terug te vorderen bedrag is rente verschuldigd vanaf het tijdstip van de toekenning van de steun aan de begunstigde tot het tijdstip van de daadwerkelijke terugbetaling. De rente wordt berekend op basis van het percentage dat wordt gebruikt voor de berekening van het subsidie-equivalent voor regionale steunregelingen.

Artikel 3

Duitsland deelt de Commissie binnen twee maanden na kennisgeving van deze beschikking mede welke maatregelen werden getroffen om aan deze beschikking te voldoen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 12 juni 2001.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 10 oktober 2001****betreffende de door Duitsland ten uitvoer gelegde steunmaatregel ten gunste van Zeitzer Maschinen, Anlagen, Geräte ZEMAG GmbH***(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 2957)***(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)****(Voor de EER relevante tekst)**

(2002/186/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken ⁽¹⁾ en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) Naar aanleiding van een krantenartikel in de Frankfurter Allgemeine Zeitung van 30 september 1997 over de tweede privatisering van de onderneming Zeitzer Maschinen, Anlagen, Geräte Zemag GmbH (hierna „Zemag”) verzocht de Commissie Duitsland om inlichtingen. Bij brief van 24 maart 1998 verstrekke Duitsland overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag, inlichtingen aan de Commissie over de herstructureringssteun voor de tweede herstructurering van Zemag. Bij brief van 5 mei 1998 deelde de Commissie Duitsland mede dat deze zaak als niet-aangemelde steun zou worden geregistreerd omdat een deel van de steun reeds toegezegd en een deel reeds uitbetaald was voordat de Commissie haar standpunt dienaangaande kon bepalen. De Commissie verzocht Duitsland bij brieven van 8 juni 1998, 2 maart 1999, 18 juni 1999, 6 december 1999, 23 mei 2000 en 18 oktober 2000 om aanvullende inlichtingen. Duitsland antwoordde bij schrijven van 20 juli 1998, 8 september 1998, 24 maart 1999, 26 augustus 1999, 20 januari 2000, 9 februari 2000, 10 oktober 2000 en 22 november 2000.
- (2) Op 30 maart 1999 vonden te Berlijn en op 21 januari 2000 te Zeitz besprekingen plaats met vertegenwoordigers van Duitsland en met de investeerder.
- (3) Bij brief van 1 februari 2001 stelde de Commissie Duitsland in kennis van haar besluit tot inleiding van de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag ten aanzien van deze steunmaatregel. Tegelijkertijd stelde zij Duitsland in kennis van haar besluit om op grond van artikel 10, lid 3, van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad ⁽²⁾ een bevel tot het verstrekken van inlichtingen uit te vaardigen. De besluiten van de Commissie betreffende de inleiding van de procedure en het bevel tot het verstrekken van informatie werden bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽³⁾. De Commissie heeft de belanghebbenden uitgenodigd hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel kenbaar te maken.
- (4) Op 5 juni 2001 maakte de curator van Zemag zijn opmerkingen over de inleiding van de procedure kenbaar.
- (5) Duitsland antwoordde op 16 januari 2001, 11 mei 2001 en 16 juli 2001 op het bevel tot het verstrekken van informatie en de inleiding van de procedure.

⁽¹⁾ PB C 133 van 5.5.2001, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

⁽³⁾ Zie voetnoot 1.

II. GEDETAILEERDE BESCHRIJVING

II.1. Voorgeschiedenis tot aan de tweede herstructurering

- (6) Zemag is een onderneming met zetel in Zeitz (Saksen-Anhalt, Duitsland) die machines en installaties ontwikkelde en vervaardigde voor het briкетteren en voor het verwerken van gips en bruinkool, laadinrichtingen voor elektriciteitscentrales en machines en installaties voor het granuleren van mest. Op grond van artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag is Saksen-Anhalt een regio die in aanmerking komt voor regionale steun.
- (7) Zemag behoort tot een groep van acht Oost-Duitse ondernemingen die in 1994 als EFBE Verwaltungs- GmbH & Co. Management KG, thans Lintra Beteiligungsholding GmbH („Lintra”), geprivatiseerd werden. Het herstructureringsplan van Lintra werd eind 1996 als mislukt beschouwd. In januari 1997 besloot de Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (hierna BvS) de herstructurering van Zemag voort te zetten met het doel de onderneming voor te bereiden op doorverkoop.

II.2. De tweede herstructurering

- (8) In 1997 had Zemag ongeveer 140 werknemers en een omzet van 28 miljoen DEM. Aangezien Zemag onder de gestelde werknemersdrempels en financiële maxima zit, zoals deze zijn vastgelegd in de aanbeveling van de Commissie van 3 april 1996 betreffende de definitie van de kleine en middelgrote ondernemingen (*), valt de onderneming in de categorie kleine en middelgrote ondernemingen.
- (9) Volgens de inlichtingen van Duitsland werd de investeerder voor de tweede herstructurering uitgekozen via een open inschrijvingsprocedure waaraan geen voorwaarden verbonden waren. Uit de besprekingen met de gegadigden kwam het bod van de heren Lobeck en Jacobi, twee particuliere ondernemers, als beste naar voren.
- (10) Op 27 oktober 1997 droeg Lintra alle aandelen in Zemag voor 1 DEM aan de heer Lobeck en de heer Jacobi over.

II.3. Het herstructureringsplan

- (11) Het ingediende herstructureringsplan voorzag in een periode van herstructurering die van eind 1997 tot 2000 liep. Het was voornamelijk gericht op drie terreinen die als de oorzaak van het mislukken van de eerste privatisering werden beschouwd:
 - Ontoereikend zakelijk management: Zemag beschikte over talrijke, zeer ervaren ingenieurs, maar niet over managers met ervaring met commerciële taken als financieel beheer, controle en afzet.
 - Personeeloverschot: Vóór de huidige herstructurering had Zemag 120 werknemers meer in dienst dan nodig, wat tot maandelijks verliezen van 1-1,5 miljoen DEM leidde. Het personeelsbestand werd derhalve in 1997 tot ongeveer 140 werknemers ingekrompen.
 - Marketing en productie: Aangezien de bruinkoolwinning sterk op zijn retour was, moesten er nieuwe markten voor de producten van Zemag worden aangeboord. Voorts moest de vervaardiging van producten die structureel gezien tot verliezen leidden, zoals kranen, worden stopgezet.
- (12) In het herstructureringsplan werd ervan uitgegaan dat de omzet zou stijgen van 28 miljoen DEM in 1997 tot 66 miljoen DEM in het jaar 2000. Er werd gestreefd naar een positief bedrijfsresultaat vanaf 1998.

(*) PB L 107 van 30.4.1996, blz. 4; zie met name artikel 1, leden 1 en 6, van de bijlage.

- (13) De totale kosten van de tweede herstructurering van Zemag bedroegen volgens de informatie van Duitsland 43,66 miljoen DEM:

(in DEM)

Bestemming	Bedrag
Personeelsinkrimping	9 000 000
Dekking van verliezen	8 107 000
Investeringsen	1 858 000
Bankgaranties	12 000 000
Verhoging bedrijfskapitaal	12 700 000

- (14) De financiering uit openbare middelen van de kosten van de tweede herstructurering van Zemag werd door Duitsland als volgt becijferd:

Financiële maatregel (DEM)	Vorm	Herkomst	Tijdstip van verlening	Bestemming
Volledig uitbetaalde ad-hocsteunmaatregelen				
6 500 000	Subsidie	BvS	1997	Personeelsinkrimping voorafgaand aan de verkoop
4 000 000	Subsidie	BvS	1997	Dekking van verliezen tot 10. 1997
4 000 000	Subsidie	BvS	1997	Dekking van verliezen na 10. 1997
107 000	Lening	BvS/Lintra	1997	Dekking van verliezen / schadeloosstelling
9 600 000	Garanties voor kredietlijn van in totaal 12 miljoen DEM	BvS/deelstaat Saksen-Anhalt	1997	Bankgarantie van 80 % voor de kredietlijn ⁽¹⁾
2 500 000	Subsidie	Deelstaat	1997	Personeelsinkrimping voorafgaand aan de verkoop
Steunregelingen die de Commissie reeds had goedgekeurd				
1 858 000	Investeringspremie van de deelstaat ⁽²⁾	Deelstaat	1995	Investeringsen
28 565 000	Totaal			

⁽¹⁾ In 1997 verstrekte de BvS twee honoreringgaranties van 80 % aan de Hypo Vereinsbank voor bedragen van 4,96 miljoen DEM en 4,64 miljoen DEM teneinde Zemag een kredietlijn van in totaal 12 miljoen DEM te kunnen verschaffen. De deelstaat Saksen-Anhalt zou deze garantie hebben overgenomen indien de Commissie een gunstige beschikking zou geven. De resterende 20 % van de kredietlijn werden gedekt door het eigen risico („Eigenobligo“) van de huisbank ten belope van 1,68 miljoen DEM en door een garantie van de investeerder ten belope van 720 000 DEM.

⁽²⁾ „24e kaderplan van het gezamenlijke programma van de federale en regionale overheid („Gemeinschaftsaufgabe“) tot bevordering van investeringen“ (steunmaatregel nr. N 531/95).

- (15) Duitsland wees erop dat in de bedrijfstak waarin ZEMAG actief was, er gewoonlijk hoge bedragen aan bedrijfskapitaal in de vorm van garanties („Avalrahmen“) en contanten voor zakelijke transacties („rekening-courant“) nodig zijn. De waarborgen worden gebruikt als voorfinanciering voor contractuele werkzaamheden en ter dekking van garantieverplichtingen.

- (16) Duitsland gaf de volgende cijfers voor de particuliere bijdrage in de kosten van de tweede herstructurering van Zemag:

Particuliere bijdrage (DEM)	Vorm	Herkomst	Datum
1 000 000	Aandeelhouderslening	Investeerder	1997
8 700 000	Bijdrage van het personeel door afstand van inkomen	Personeel	1998-2000
720 000 1 680 000	Garanties voor kredietlijn van in totaal 12 miljoen DEM	Garanties van een particuliere bank/investeerder	1997
500 000	Kredietlijn van particuliere bank ⁽¹⁾	Particuliere bank/investeerder	1997
2 500 000	Aanvullende kredietlijn van particuliere bank	Particuliere bank	Onderworpen aan goedkeuring
15 100 000	Totaal		

⁽¹⁾ 100 %-garantie van de investeerder.

- (17) Duitsland verstrekke verdere informatie waaruit bleek dat het personeel de onderneming wilde helpen door een verdere vermindering van de personeelskosten ⁽⁵⁾. Duitsland verstrekke evenwel geen nadere indicatie omtrent de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van het model voor werknemersparticipatie.

II.4. Marktanalyse

- (18) Zemag ontwikkelde en vervaardigde machines en installaties voor het briketteren en voor het verwerken van gips en bruinkool, laadinrichtingen voor met bruinkool gestookte elektriciteitscentrales en machines voor de granulering van mest. Deze machines worden als onderdeel van fabrieksinstallaties of als afzonderlijke machines vervaardigd en zij behoren tot de categorie van machines voor algemeen gebruik, met inbegrip van de machines voor krachtcentrales (NACE-code 29.1 en 29.2) ⁽⁶⁾.
- (19) Volgens de informatie van Duitsland waren de belangrijkste geografische markten van Zemag Duitsland, Oost-Europa, Turkije, India, China, Zuid-Afrika en Brazilië. Tot 1997 was Duitsland nagenoeg de enige markt voor Zemag. Na de herstructurering zou Zemag de volgende marktaandelen moeten realiseren voor haar producten:

Producten	Geografische markt	Beoogd marktaandeel
Machines en installaties voor de vervaardiging van steenkoolbriketten	Duitsland	7,5 %
	Balkan/Turkije	7,5 %
	India	18 %
Machines en installaties voor de verwerking van andere stortgoederen, zoals persen, vergruizers, zeven, drogers en bunkerontladers	Duitsland	10 %
	Balkan/Turkije	8 %
	Centraal-Azië	20 %
	India	10 %
Machines en installaties voor het hergebruik van vast afval/milieutechnologie	Duitsland	17 %
Andere machines en installaties voor dezelfde sector	Duitsland	10 %

⁽⁵⁾ Volgens Duitsland zagen de werknemers opnieuw af van een salarisverhoging gedurende drie jaar (wat een besparing van 600 000 DEM zou opleveren) en zagen zij ook af van een kerstgratificatie en vakantiegeld (een besparing van 1,5 miljoen DEM). Als tegenprestatie zouden zij aandeelhouders in de onderneming worden.

⁽⁶⁾ Panorama der EU-industrie 1999.

- (20) Duitsland heeft te kennen gegeven geen weet te hebben van overcapaciteit op de markten waarop Zemag actief was.
- (21) De onderstaande tabel geeft een beeld van de evolutie van capaciteit en economische resultaten van Zemag:

Jaar	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Bedrijfsresultaat (DEM)	- 15 miljoen	- 9 miljoen	- 10 miljoen	- 15 miljoen	- 4 miljoen	- 3 miljoen	—
Werknemers	347	306	294	250/130	140	145	161
— Productie	86	82	75	65	63	—	75
Maximum-aantal productie-uren	210 000	165 000	130 000	130 000 (één ploeg)	130 000 (één ploeg)	130 000 (één ploeg)	173 000 (twee ploegen)
Effectief (uren)		130 044	119 482	99 983	100 547	110 650	—

- (22) In 1994 bedroeg de capaciteit van Zemag 210 000 productie-uren/jaar. Deze capaciteit was tegen eind december 1996 teruggebracht tot 130 000 productie-uren/jaar. Het aantal werknemers werd verminderd van 347 in 1994 tot 140 in 1997. In 2000 zou dit aantal verhoogd worden tot 161. Door deze verhoging en de invoering van een tweeploegenstelsel zou het maximale aantal productie-uren stijgen tot in totaal 173 000 productie-uren/jaar.

II.6. Inleiding van de onderzoeksprocedure

- (23) Bij besluit van 21 december 2000, dat op 1 februari 2001 aan Duitsland werd medegedeeld, leidde de Commissie de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in. Tegelijkertijd werd Duitsland op de hoogte gesteld van haar besluit om een bevel tot het verstrekken van informatie uit te vaardigen overeenkomstig artikel 10, lid 3, van Verordening (EG) nr. 659/1999 in verband met een maatregel die kennelijk was toegestaan op grond van reeds door de Commissie goedgekeurde steunregelingen.
- (24) In haar besluit tot inleiding van de officiële onderzoeksprocedure betwijfelde de Commissie:
- of het herstructureringsplan de onderneming in staat zou kunnen stellen om alle kosten met inbegrip van afschrijvingen en financiële lasten te dekken, en of in dat opzicht aan het levensvatbaarheidscriterium is voldaan,
 - of een versoepeling van het beginsel van evenredige capaciteitsvermindering kan worden toegestaan,
 - of de verhoging van de productie-uren essentieel is voor het herstel van de levensvatbaarheid van de onderneming,
 - of de ontvanger van de steun een belangrijke bijdrage uit eigen middelen zou leveren aan de herstructureringskosten.
- (25) Voorts stelde de Commissie vast dat de 8,7 miljoen DEM aan verminderde loonkosten niet als een bijdrage van de steunontvanger moet worden beschouwd maar als een bijdrage van de werknemers aan de herstructureringskosten. Een aanvullende betaling van 2,1 miljoen DEM van de werknemers werd niet als een bijdrage tot de herstructureringskosten beschouwd aangezien deze maatregel blijkbaar nog niet tot in de details was vastgelegd.
- (26) De Commissie nam er voorts nota van dat een particuliere bank voornemens was om de kredietlijn van Zemag tot 3 miljoen DEM en de maximale garantie met 3 miljoen DEM (tot in totaal 15 miljoen DEM) te verhogen. Aangezien Duitsland geen nadere informatie heeft verstrekt over de precieze voorwaarden van deze maatregelen en niet heeft laten weten of deze uiteindelijk echt werden toegestaan, kon de Commissie niet beoordelen of deze volledig tegen marktvoorwaarden werden toegestaan. Daarom werden deze maatregelen niet in aanmerking genomen bij de beoordeling van de vraag of de steun in verhouding staat tot de kosten en baten.

- (27) Voorts stelde de Commissie vast dat steunmaatregelen voor de eerste herstructurering van Zemag, die in de Lintra-beschikking werden aangemerkt als onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, in aanmerking dienden te worden genomen bij de beoordeling van de bijdrage van de particuliere investeerder aan de herstructureringskosten⁽⁷⁾.

III. OPMERKINGEN VAN DUITSLAND EN VAN DE BELANGHEBBENDEN

- (28) Op 16 januari 2001 deelde Duitsland de Commissie mede dat Zemag op 27 december 2000 het faillissement had aangevraagd.
- (29) Op 5 juni 2001 zond de curator van Zemag opmerkingen over de inleiding van de procedure toe. Hij wees erop dat de bewuste maatregelen ook aan artikel 87, lid 2, onder c) en aan artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag, moesten worden getoetst. Bovendien was hij van mening dat het herstructureringsplan de levensvatbaarheid van Zemag had kunnen herstellen. Hij verklaarde voorts dat aangezien er geen zekerheid bestond omtrent de staatssteun, de financiële middelen van de onderneming moesten worden aangesproken om twee leningen van een particuliere bank te dekken. Aangezien deze middelen derhalve niet aangewend konden worden voor de financiering van herstructureringsmaatregelen, werd het herstel van de levensvatbaarheid van Zemag vertraagd.
- (30) Op 16 juli 2001 verstrekke Duitsland de nodige inlichtingen om te kunnen bepalen of de steun op basis van een eerder goedgekeurde regeling was toegekend en of deze voldoet aan de voorwaarden van deze beschikking. Tegelijkertijd zond het zijn opmerkingen over de inleiding van de formele onderzoeksprocedure toe. Duitsland blijft bij zijn standpunt dat ten tijde van de toekenning van de steun het herstructureringsplan de levensvatbaarheid van de onderneming op lange termijn had kunnen herstellen.

IV. BEOORDELING VAN DE STEUNMAATREGEL

IV.1. Verenigbaarheid van de steunmaatregelen met het EG-Verdrag

- (31) Op grond van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag zijn steunmaatregelen van de staten of in welke vorm ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt. Op grond van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is het criterium van de beïnvloeding van het handelsverkeer van toepassing indien de steunontvangende onderneming een economische activiteit uitoefent die gepaard gaat met handel tussen de lidstaten.
- (32) De Commissie stelt vast dat de met staatsmiddelen bekostigde steun werd verleend aan een onderneming die bevoordeeld werd doordat de kosten werden verminderd die zij normaliter had moeten dragen om het aangemelde herstructureringsplan te kunnen uitvoeren. Bovendien ontwikkelde en produceerde de begunstigde, Zemag, machines waarin handel wordt gedreven tussen de lidstaten. Daarom valt de betreffende steunmaatregel onder de werkingssfeer van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag.
- (33) Uitzonderingen op of vrijstellingen van het principiële steunverbod van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag, zijn op grond van artikel 87, leden 2 en 3, van het EG-Verdrag mogelijk.
- (34) Op grond van artikel 87, lid 2, onder c), is de Commissie gerechtigd om steunmaatregelen aan de economie van bepaalde streken van de Bondsrepubliek Duitsland die nadeel ondervinden van de deling van Duitsland, goed te keuren voorzover deze steunmaatregelen noodzakelijk zijn om de door deze deling berokkende economische nadelen te compenseren.
- (35) Duitsland en de belanghebbenden hebben geen informatie verstrekt waaruit blijkt dat deze steunmaatregel speciaal bedoeld is om de door deze deling veroorzaakte nadelen te compenseren. Integendeel, uit de informatie van Duitsland blijkt juist dat de steun werd verleend met het oog op de herstructurering van een onderneming in moeilijkheden. De moeilijkheden van deze onderneming zijn niet veroorzaakt door de deling van Duitsland. Op grond van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen zou de toepassing van artikel 87, lid 2, onder c), van het EG-Verdrag, in dit geval niet gerechtvaardigd zijn⁽⁸⁾.

⁽⁷⁾ Op 28 maart 2001 gaf de Commissie een ten dele negatieve beschikking ten aanzien van steunmaatregelen voor Lintra en haar dochterondernemingen. Duitsland werd verzocht 34,978 miljoen DEM van hen terug te vorderen. Het bedrag van de ten onrechte aan Zemag verleende steun beloopt 6,37 miljoen DEM.

⁽⁸⁾ Zie onder andere het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 december 1999 in de gevoegde zaken T-132/96 en T-143/96, Freistaat Sachsen/Commissie, Jurispr. 1999, blz. II-3663.

- (36) Dit geval valt onder artikel 87, lid 3, van het EG-Verdrag, op grond waarvan de Commissie onder welbepaalde omstandigheden steunmaatregelen van de staten kan toestaan. Op grond van artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag is de Commissie gerechtigd haar goedkeuring te geven aan steunmaatregelen ter bevordering van de economische ontwikkeling van streken waarin de levensstandaard abnormaal laag is of waar een ernstig gebrek aan werkgelegenheid heerst. De deelstaat Saksen-Anhalt valt onder deze bepaling. In dit geval was de steun echter hoofdzakelijk bedoeld om een bepaalde bedrijfstak en niet de economische ontwikkeling van een regio te bevorderen. Derhalve dient de steunmaatregel aan artikel 87, lid 3, onder c), en niet aan artikel 87, lid 3, onder a), van het EG-Verdrag te worden getoetst.
- (37) In de kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun⁽⁹⁾ (hierna „de kaderregeling” genoemd) heeft de Commissie uitvoerig de criteria voor de beoordeling van een steunmaatregel ten behoeve van de herstructurering van een onderneming uiteengezet.
- (38) Volgens punt 2.1 van de kaderregeling zijn de typische kenmerken van een onderneming in moeilijkheden: een verminderende rentabiliteit of toenemend verlies, een dalende omzet, groeiende voorraden, een geringe cashflow en een lage nettowaarde van de activa. De Commissie stelt vast dat Zemag sedert de privatisering ervan in 1994 verliezen heeft geleden. De verliezen beliepen in 1997 15 miljoen DEM. Daarom wordt de onderneming als een onderneming in moeilijkheden beschouwd.

IV.2. Steun die op grond van een goedgekeurde steunregeling zou zijn verleend

- (39) In haar besluit tot inleiding van de onderzoeksprocedure stelde de Commissie vast dat van de totale met overheidsmiddelen bekostigde bijdrage aan de herstructureringskosten, 1,85 miljoen DEM op grond van een goedgekeurde steunregeling zou zijn verleend. Aangezien Duitsland niet voldoende nadere bijzonderheden verstrekke om de Commissie in staat te stellen te beoordelen of de maatregel voldeed aan de maxima en de voorwaarden van de steunregeling, heeft zij overeenkomstig artikel 10, lid 3, van Verordening (EG) nr. 659/1999 een bevel tot het verstrekken van informatie uitgevaardigd.
- (40) Uit de inlichtingen die Duitsland gaf naar aanleiding van het bevel tot informatieverstrekking, blijkt dat Duitsland op 27 september 1995 een investeringssubsidie van 4,345 miljoen DEM aan Zemag heeft verleend. Deze steun werd verleend op grond van een steunregeling die de Commissie reeds had goedgekeurd⁽¹⁰⁾. Omdat de investeringen van Zemag achterbleven, werd de subsidie op 26 juli 2000 verlaagd tot 2,07 miljoen DEM. Aangezien Zemag in december 2000 het faillissement aanvraagde, was de onderneming slechts 1,85 miljoen DEM aan subsidie uitgekeerd.
- (41) De Commissie stelt vast dat de maatregel voldoet aan de grenzen en voorwaarden die in de steunregeling zijn vastgelegd. Derhalve moet de maatregel op dit moment als steun in de zin van artikel 1, onder b), ii), van Verordening (EG) nr. 659/1999 worden beschouwd. De Commissie hoeft derhalve in haar beschikking niet de verenigbaarheid van deze steunmaatregel te beoordelen. Het uitgekeerde bedrag van 1,858 miljoen DEM moet evenwel in aanmerking worden genomen bij de beoordeling overeenkomstig punt 3.2.2, iii), van de kaderregeling of de steun in verhouding staat tot de kosten en baten van de herstructurering.

IV.2.1. Herstel van de levensvatbaarheid

- (42) Voor de toekenning van herstructureringssteun is een gedetailleerd herstructureringsplan nodig dat de levensvatbaarheid en gezondheid op lange termijn van de onderneming kan herstellen binnen een redelijk tijdsbestek en op grond van realistische veronderstellingen inzake de omstandigheden waaronder deze in de toekomst zal functioneren. Om aan het criterium van levensvatbaarheid te voldoen, moet het herstructureringsplan de onderneming in staat stellen alle kosten met inbegrip van afschrijvingen en financiële lasten te dekken.
- (43) Bij de inleiding van de formele onderzoeksprocedure zei de Commissie het te betwijfelen of de onderneming door het herstructureringsplan in staat zou geraken al haar kosten te dekken. Derhalve vroeg zij zich af of het ingediende herstructureringsplan voldoet aan het levensvatbaarheids criterium van de kaderregeling.

⁽⁹⁾ Communautaire kaderregeling voor reddings- en herstructureringssteun aan ondernemingen in moeilijkheden (PB C 368 van 23.12.1994). Deze kaderregeling werd in 1999 herzien (PB C 288 van 9.10.1999, blz. 2). De nieuwe versie van de kaderregeling is evenwel niet van toepassing aangezien alle steunmaatregelen werden toegestaan voordat deze werd gepubliceerd (zie punt 7 van de versie van 1999).

⁽¹⁰⁾ 24e kaderplan van het gezamenlijke programma van de federale en regionale overheid („Gemeinschaftsaufgabe”). Verbetering van de regionale economische structuur (steunmaatregel nr. N 531/95).

- (44) In hun antwoord op de inleiding van de onderzoeksprocedure wezen Duitsland en de curator van Zemag erop dat ten tijde van de toekenning van de steun het herstructureringsplan de levensvatbaarheid van de onderneming op lange termijn had kunnen herstellen.
- (45) De Commissie merkt op dat Zemag actief was in een marktsegment waarin ondernemingen verschillende contractuele waarborgen moeten verstrekken. Deze garanties moeten worden nagekomen tot vijf jaar na honorering van het contract. Ondernemingen in dit marktsegment moeten voorts in staat zijn om contracten voor te financieren en uitstaande vorderingen te dekken indien de klant niet op tijd betaalt.
- (46) De Commissie stelt vast dat Zemag in het verleden haar behoefte aan garanties en voorfinanciering voor een groot deel heeft gedekt via overheidsmaatregelen. Volgens het ingediende herstructureringsplan zou de behoefte aan garanties in de toekomst worden gedekt door een garantieregeling van de deelstaat Saksen-Anhalt⁽¹¹⁾.
- (47) De Commissie wijst er voorts op dat de investeerders van Zemag twee particuliere ondernemers waren die slechts over beperkte middelen beschikten voor de financiering van de onderneming.
- (48) Voorts neemt de Commissie er nota van dat het ingediende herstructureringsplan voorzag in een extra financiële bijdrage aan de herstructureringskosten (zie de overwegingen 25 en 26) van het personeel en een particuliere bank. Op basis van de verstrekte informatie lijkt het erop dat deze financiële bijdrage nooit werd verstrekt. Dit wijst erop dat commerciële investeerders niet bereid waren om op basis van het herstructureringsplan de onderneming de nodige financiële middelen te verschaffen.
- (49) Gelet op het voorgaande is de Commissie van mening dat het herstructureringsplan niet voldoende tegemoet komt aan het vereiste om de onderneming in staat te stellen alle kosten met inbegrip van afschrijvingen en financiële lasten te dekken. Deze opvatting wordt gestaafd door de feitelijke economische ontwikkeling van ondernemingen tijdens de periode van herstructurering. De Commissie is derhalve van mening dat het herstructureringsplan niet voldoet aan het levensvatbaarheids criterium van de kaderregeling. Voorts moet worden geconstateerd dat de eis tot terugbetaling door Lintra een extra belasting voor de onderneming vormde.
- (50) De Commissie neemt er nota van dat de onderneming op 27 december 2000 het faillissement aanvraag. Het is derhalve duidelijk dat de levensvatbaarheid van Zemag op lange termijn niet hersteld wordt.

IV.2.2. Vermijding van buitensporige vervalsing van de mededinging

- (51) De herstructurering dient maatregelen te omvatten om de nadelige gevolgen voor concurrenten zoveel mogelijk te compenseren; anders zou de steun het gemeenschappelijk belang schaden en niet in aanmerking komen voor een vrijstelling van het steunverbod op grond van artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag.
- (52) Dit betekent dat wanneer de onderneming actief is op een markt binnen de Europese Unie waar volgens een objectieve beoordeling van vraag en aanbod een structureel overschot van de productiecapaciteit bestaat, het herstructureringsplan een aanzienlijke bijdrage moet leveren die in verhouding staat tot de ontvangen steun, aan de herstructurering van de bedrijfstak op de relevante markt door een onherroepelijke vermindering of sluiting van capaciteit.
- (53) De markten waarop Zemag actief was, hebben betrekking op zeer gespecialiseerde producten. Volgens Duitsland waren er geen aanwijzingen dat er op deze markten een capaciteitsoverschot bestond.
- (54) Blijkens het ingediende herstructureringsplan zou Zemag in de periode 1997-2000 haar productiecapaciteit opschroeven van 130 000 naar 173 000 uur/per jaar. Een onderneming die herstructureringssteun ontvangt, mag haar capaciteit alleen verhogen indien anders haar voortbestaan in gevaar zou komen. Een dergelijke uitzondering moet uitdrukkelijk worden aangevoerd en gerechtvaardigd. In het onderhavige geval werd niet een dergelijke verklaring voor de noodzaak van een capaciteitsverhoging gegeven.
- (55) Om deze redenen kan de Commissie niet tot de slotsom komen dat het ingediende herstructureringsplan voldoende maatregelen bevatte om de eventuele nadelige gevolgen voor concurrenten te compenseren.

⁽¹¹⁾ Hiertoe zouden de twee garanties die in 1997 door de BvS waren verstrekt, in een garantie van de deelstaat Saksen-Anhalt worden omgezet. Deze garantie zou worden verstrekt op grond van een steunregeling die reeds door de Commissie was goedgekeurd.

IV.2.3. Steun in verhouding tot de kosten en baten van de herstructurering

- (56) Het bedrag en de intensiteit van de steun moeten tot het voor de uitvoering van de herstructurering strikt noodzakelijke minimum worden beperkt en verband houden met de voordelen die hiervan worden verwacht vanuit het oogpunt van de Gemeenschap. Derhalve moet de begunstigde van de steun met eigen middelen of via externe commerciële financiering een belangrijke bijdrage leveren aan de herstructureringskosten.
- (57) Bij de inleiding van de formele onderzoeksprocedure stelde de Commissie vast dat het personeel een bijdrage in de herstructureringskosten ten belope van 8,7 miljoen DEM heeft geleverd. Een aanvullende bijdrage van het personeel ten belope van 2,1 miljoen DEM werd niet in aanmerking genomen aangezien de details van de deelneming van het personeel niet definitief vaststonden. Aangezien de maatregel niet in de periode van de herstructurering werd genomen, was het bovendien de vraag of de Commissie dit eigenlijk wel als een herstructureringsmaatregel kon aanmerken.
- (58) De Commissie stelt voorts vast dat een particuliere bank voornemens was de kredietlijn van Zemag te verhogen tot 3 miljoen DEM en de garantie tot maximaal 15 miljoen DEM. Aangezien Duitsland geen nadere informatie over de precieze voorwaarden van deze maatregelen verstreekte en over de vraag of deze uiteindelijk echt zijn toegestaan, kon de Commissie bij de beoordeling van de evenredigheid van de steun deze maatregelen niet in aanmerking nemen noch als herstructureringsmaatregel noch als bijdrage, in de vorm van externe commerciële financiering, tot de herstructureringskosten.
- (59) Op grond van het voorgaande was de Commissie in haar besluit de mening toegedaan dat de totale kosten van de tweede herstructurering van Zemag 41 058 000 DEM zouden bedragen. De bijdrage van de begunstigde zou 3 900 000 DEM bedragen, hetgeen minder dan 10 % is van de totale kosten, waarbij de extra lasten als gevolg van de terugvordering op Lintra buiten beschouwing zijn gelaten. Dit kan niet als een „belangrijke bijdrage” in de zin van de kaderregeling worden beschouwd.
- (60) Uit de informatie die ingediend is naar aanleiding van de inleiding van de onderzoeksprocedure concludeert de Commissie dat noch de extra bijdrage van het personeel aan de herstructureringskosten noch de extra middelen van de bank daadwerkelijk werden verleend.
- (61) Bij de inleiding van de formele onderzoeksprocedure stelde de Commissie voorts vast dat de steun die tot 1997 aan Zemag werd verleend via Lintra, als onderdeel van steunzaak C 41/99 Lintra Beteiligungsholding GmbH diende te worden beoordeeld. In het onderhavige geval moest deze steun in aanmerking worden genomen bij de beoordeling van de vraag of de investeerder een belangrijke bijdrage tot de herstructureringskosten zou leveren.
- (62) Op 28 maart 2001 gaf de Commissie een ten dele negatieve beschikking ten aanzien van steunmaatregelen ten behoeve van Lintra en haar dochterondernemingen. Duitsland werd verzocht om 34,978 miljoen DEM terug te vorderen van Lintra en haar dochterondernemingen. Het bedrag van de met de gemeenschappelijke markt onverenigbare steun die aan Zemag werd verleend, beloopt 6,37 miljoen DEM.
- (63) De Commissie stelt vast dat Duitsland niet heeft aangegeven op welke wijze dit bedrag in aanmerking moet worden genomen bij de beoordeling van de vraag of de steun beperkt blijft tot het strikt noodzakelijke minimum en of de begunstigde met eigen middelen een belangrijke bijdrage levert aan het herstructureringsplan.
- (64) Tot besluit zij erop gewezen dat de steunontvangende onderneming blijkbaar een bijdrage van 3,9 miljoen DEM levert aan de herstructureringskosten die 41,058 miljoen DEM belopen. De overheidssteun voor de tweede herstructurering, met inbegrip van 1,85 miljoen DEM die op grond van reeds goedgekeurde steunregelingen werd verleend, beloopt circa 28,45 miljoen DEM. Hierin is niet het steunbedrag van 6,37 miljoen DEM begrepen dat als onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt wordt beschouwd en dat in het kader van de Lintra-beschikking moet worden teruggevorderd. Derhalve kan niet worden geconcludeerd dat de steun in verhouding staat tot de kosten en baten van de herstructurering. Het ondersteunt ook het oordeel van de Commissie dat het herstructureringsplan niet geschikt is om de levensvatbaarheid van Zemag op lange termijn te herstellen.
- (65) Gelet op het voorgaande kan de Commissie niet tot de slotsom komen dat aan dit criterium van de kaderregeling is voldaan.

V. CONCLUSIE

- (66) De Commissie stelt vast dat Duitsland in strijd met artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag de onderhavige staatssteun heeft toegekend.
- (67) Het bedrag van de met de gemeenschappelijke markt onverenigbare steun ten belope van 26,6 miljoen DEM moet van Zemag worden teruggevorderd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De staatssteun die Duitsland aan Zeitzer Maschinen, Anlagen, Geräte Zemag GmbH heeft verleend, is voor een bedrag van 26,6 miljoen DEM onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 2

1. Duitsland neemt alle nodige maatregelen om de in artikel 1 bedoelde en onwettig ter beschikking gestelde steun van de begunstigde terug te vorderen.
2. De terugvordering geschiedt onverwijld en in overeenstemming met de nationaal-rechtelijke procedures voorzover deze procedures een onverwijld en daadwerkelijke tenuitvoerlegging van de onderhavige beschikking toelaten. De terug te vorderen steun omvat rente vanaf de datum waarop de onrechtmatige steun aan de begunstigde ter beschikking is gesteld tot de datum van de daadwerkelijke terugbetaling ervan. De rente wordt berekend op grond van de referentierentevoet welke wordt gehanteerd voor de berekening van het nettosubsidie-equivalent in het kader van regionale steunregelingen.

Artikel 3

Duitsland deelt de Commissie binnen twee maanden vanaf de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen het heeft genomen om hieraan te voldoen.

Artikel 4

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 10 oktober 2001.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie
